

18. விளை நிலந்தான் ஆனால் வேலி வேண்டும்

(சூயில், குரல் 1, இசை 26, 25.11.1958)

நல்ல இடத்தில் நல்ல வேளையில் வித்தப்பட்டிருக்கிறது தமிழ் வளர்ச்சி விதை.

பார்ப்பனர் ஏடுகளை இடமாகக் கொள்ள ஆல்ல. அவைகளைப் பின்பற்றும் மற்ற ஏடுகளை இடமாகக் கொள்ளவில்லை. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை இடமாகக் கொள்ளவில்லை.

தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவானது அமைச்சர் சுப்பிரமணியனார் தலைமையில் அரசினர் சார்பில் இடம் பெற்றுள்ளது!

நல்ல வேளையில் விதை தெளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்றோம். வேறென்ன?

தமிழ்ப் பெருநூற்களில் நச்சினார்க்கினியாரின் பொருந்தாக் கருத்துக்களும், திருக்குறள் முதலியவற்றில் பரிமேலழகரின் பொருந்தாக் கருத்துக்களாலும் பொய்யான புராணங்கள் இதிகாசங்கள் என்பன தமிழ்நாட்டில் உதிர்த்த கனற்பொறிகளாலும் கம்பராமாயணம் முதலிய நூல்கட்கு உரைசெய்ய வந்து தமிழை ஒழித்துக்கட்ட எண்ணிய வை.மு.கோ. போன்றோரின் துடுக்குச் செயல்களாலும் மனம் புழுங்கி வந்த தமிழர்களை அளவோடு தூக்கி அனலில் எறிவதுபோல், திராவிட மொழியாராய்ச்சி குழுவின் வாயிலாகத் தமிழையே குழிதோண்டி மறைக்கமுன்வரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகச் செல்வப் பிள்ளைகளான தெ.பொ.மீ. - சேது ஆகிய இரு சிறுபிள்ளைகளாலும் அன்னை படும்பாட்டை இன்னும் பொறுக்க மாட்டார் தமிழர் என்று எண்ணிய வேளை இது. நல்ல வேளைதானே!

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கென ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தக் குழுவானது பரந்த மனப்பான்மையோடு உறுப்பினரைத் தேடுகின்றது. கல்வி தமிழ் பற்றிய எல்லா நிறுவனங்களினின்றும் உறுப்பினர்களைக் கேட்கின்றது. தனிப்பட்ட தமிழறிஞர்களையும் அது சேர்த்துக்கொள்ள அவாவுகின்றது.

அது மட்டுமன்று. தமிழ் பற்றிய எல்லாத்துறைகளிலும் அது தன் ஆராய்ச்சியைச் செலுத்தி தன் முடிந்த முடிவை நிறுவவும் உறுதி கொள்ளுகின்றது.

எனவே இத்தமிழ் வளர்ச்சிக் குழு தமிழர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் குறைபாடுகளை நிறைவு செய்யவும் தமிழின் பயனைத் தமிழர்கள் நுகர்ந்து பயன் பெறவும் ஆன வகையில் அமைந்த ஓர் பயனுள்ள நிறுவனம் என்றே எண்ணி மகிழ்கின்றோம். அதே நேரத்தில் இது பெரும் பொறுப்புள்ள நிறுவனம் என்பதையும் குழுத் தலைவர்க்கு நினைவுறுத்த எண்ணுகின்றோம்.

இக்குழுவுக்கு உறுப்பினரை அனுப்ப வேண்டிய நிறுவனங்கள் தம்மிடமுள்ளவர்களில் நல்லவர்களை அனுப்புவதில் அக்கரை கொள்ள வேண்டும் தமிழின் பகைவர்களாகப் பார்த்து அனுப்பிவிடக் கூடாது.

குழுவின் தலைவரும், தாம் தேர்ந்தெடுத்தது நல்ல விதைதான் ஆயினும், விளைச்சலை அழிக்கும் மாடுகள் ஆடுகள் புருந்துவிடாமல் தக்கபடி வேலி அமைக்க வேண்டும் என்பதில் கருத்தாக இருந்தருள வேண்டும்.

நல்லவாறு அமையும் இந்தக் குழுவின் கீழ்வரும் கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தம் ஆராய்ச்சித் தொடங்க வேண்டும்.

அந்த அடிப்படைக் கருத்துக்கள் வருமாறு:

1. கடல் கொண்ட குமரிநாடு முதல் இமயம் வரைக்கும் பரந்தமைந்த இந்நாவலந்தீவின் முதன்மொழி தமிழ் என்பது.

என்றுமுள தென் தமிழ்

இயம்பி இசை கொண்டான் (கம்பன்)

2. தமிழின் தலைமை இடம், குமரிநாடு சேர்ந்த தென்னாடு என்பது.

3. தமிழில் உள்ள எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே, மொழிபொருட் காரணம் விழிப்பத்தேகண்டு (தொல்காப்பியம்).

4. தொல்காப்பிய முதல் திருக்குறள் வரைக்குமுள்ள தமிழ்ப் பெருநூற்குள்ள உரைகள் பெரும்பாலும் உரையாசிரியரின் மதம் பற்றியவை. அவற்றை முடிந்த முடிபாகக் கொள்ளலாகாது என்பது.

5.தமிழர் நூற்கொள்கை. தமிழரல்லாதவர் நூற்கொள்கை என இருபெரும் பிரிவுள்ள கொள்கைகளை வைத்தே தமிழர் நூற்களின் உரை ஆராயப்பட வேண்டும் என்பது.

6. தெற்குக் கண்ணிருந்து தமிழாராய்ச்சி தொடங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது.

இன்னோரன்ன அடிப்படையில் தமிழாராய்ச்சிக் குழு தன் வேலையைத் தொடங்காமல் தென்னாடு, தென்றமிழ், மாட்டுக் கெட்ட எண்ணமுடையார் கூறும் பொய்க் கருத்தின் அடிப்படையில் தொடங்கப்படுதல் கூடாது.

19. பெருவானில் முழு நிலவு

(சூயில், குரல்-1, இசை-27, 2.12.1958)

26.11.58 -ல் சிதம்பரத்தில் மூன்று பெருங்கூட்டங்கள் நடந்தன. காலையில் ரத்தினா டாக்சீசில் சாதி ஒழிப்பு மாநாடு நடந்தது. மாலையில் சுதந்திரத் தமிழக மாநாடு நடந்தது. மாலை 7 மணி தொடங்கி அண்ணாமலை நகர் தி.க. மாணவர் கழகச் சார்பில் பெரியாருக்கு வெள்ளிவாள் பரிசளிப்புக் கூட்டம் நடந்தது, நகர மன்ற பெருவெளியில்!

இம்மூன்று கூட்டங்களிலும் மக்கள் உள்ளத்தை உள்ளபடி உணரவல்ல பெரியார் பேசினார். திராவிடர் கழகத்தின் தலைவர் திரு. பொ. வேதாசலனார் பேசினார். மற்றும் முன்மொழிதல் வாயிலாகவும் வழிமொழிதல் வாயிலாகவும் அறிஞர் மிகப் பலர் பேசினார்கள். மக்கள் வானில் முழுநிலவைக் கண்டார்கள்.

கட்சிகள் எனப் பல இந்த நாட்டில். அக்கட்சிகள் சொல்லுவன பல. எதிரிகள் பலர். அவர்கள் காட்டும் பூச்சாண்டிகள் பல. ஆள்வோர் பலர். அவர்கள் விடும் கரடிகள் மிகப்பல. அதனால் தமிழ்வாள் இருளாகத் தோற்றமளிக்கிறது.

இருள் எங்கே? பெருவானில் முழுநிலவைக் கண்டார்கள் அன்றுமக்கள்!

தமிழ்நாட்டில், ஒரு கொள்கைதான் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறது. "தமிழ்நாடு விடுதலை பெற வேண்டும்".

இந்த ஒளிநிலவின் முன், எந்த இருளும் முன் நிற்கவில்லை.

பட்டித் தொட்டிகளிலெல்லாம் மக்கட் கடலைக் கண்டு கண்டு பேசிப் பேசி அவர்கள் உள்ளப்பாங்கை அறிந்தாராகிய பேரறிவாளர் பெரியார் பேச்சிலிருந்தும் மற்ற அறிஞர் பேச்சிலிருந்தும் அன்று மக்கள் கண்ட உண்மை இதுதான்.

தமிழ்நாட்டை மீட்பதற்கான போர்த் துவக்கமாக நடைபெறவிருக்கும் பட எரிப்புக் கிளர்ச்சியில் கலந்து கொள்ளவிருக்கும் தமிழர் பட்டாளத்தாரின் தொகை மிகப் பெரிது என்று குறிப்பிட்டார் பெரியார்.

அடுத்தபடியாக அவர், ஆளவந்தாரும் வடக்கரும் பார்ப்பனரும் தம் நலங்கருதித் தக்கவாறு தம்மைத் திருத்திக் கொள்வது நல்லது என்றும் குறிப்பிட்டார். கண்ணீர் துளி முதலிய கட்சிகள் மனநிலையறியாது அவர்களை ஏமாற்றிப் பிழைப்பதிலேயே பெருநாட்டம் கொண்டிருப்பதாகவும் விளக்கியுதிவினார்.

நாம் கூறுவதும் அதுதான். ஆயினும் சிறிது வேறுபாடு உண்டு.

கட்சித் தலைவர் திருந்தப் போவதில்லை. மக்கள் இந்தக் கிளர்ச்சிக்கு எதிர்ப்பாக இரார். ஆளவந்தார் உள்ளம் திருந்துவார். மேலுக்குத் திருந்தார். அவர்களின் வாக்காளர் நமக்கு ஆதரவாகவே இருப்பார்கள். பார்ப்பனர் திருந்தார். பார்ப்பனனுக்குப் பிறந்தவர்கள் திருந்தமாட்டார்கள். எனவே சில தனியன்கள் தவிரத் தமிழர்கள் என்ற பரந்த வானில் தமிழ்நாடு மீள வேண்டும் என்ற முழுநிலவே தோற்றமளிக்கின்றது!

வெல்க தமிழ்நாடு!

20. தொண்டுக்கு இடம் திராவிடக் கழகந்தான்

(சூயில், குரல்-1, இசை-28, 9.12.1958)

ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அயலாரால் வஞ்சிக்கப்பட்டு வரும் ஓர் இனம் தமிழினம். அயலாரால் துன்புறுத்தப்பட்டு வரும் இனம் தமிழினம். அயலாரால் இகழ்ச்சியைச் சம்பந்துவரும் ஓர் இனம் தமிழினம். ஆதலால் அக வாய்ப்பு நேரும்போது அந்த அயலாரைப் பழிவாங்க பின்வாங்காதே!

பட்டு வரும் துன்பத்தால் கெட்டுவரும் இனம் தமிழினம் என்று தோன்றலாம். ஆனால் தன் உள்ள உறுதியை விட்டுவரும் என்று எந்த மனிதனும் கொள்ள வேண்டாம். உலக வரலாறு கூட அவ்வாறு எண்ணவில்லை.

தமிழகம் கேடுற்றுக் கேடுற்று மிகக் கேடான நிலையில் வீழ்ந்து விட்டது என்று கூறுவதில் நூற்றுக்கு ஐந்து விழுக்காடு கூட சரியில்லை. தமிழினம் வாழ்ந்த இனம். தமிழினம் பண்பட்ட உள்ளம் படைத்தது. பகைவரால் அழிக்க முடியாத மொழியிருக்கிறது. உயர்ந்த - செம்மையான - உண்மையே செறிந்த இலக்கியத்தைக் கொண்டது.

தமிழினத்தைப் பற்றிப் பகைவர் போடும் கணக்கு சரியல்ல. சமயங்கள், சாதிகள், மூடப்பழக்கங்கள் கட்சிப் பூசல்கள் இவைகளைக் கொண்டு தமிழினத்தை அலைக்கிவிட்டு விட்டோம் என்று பகைவர் எண்ணலாம். அவைகள் இன்றைய வரைக்கும் ஒரு தமிழனின் உள்ள உறுதியைக் கூட மாற்றவில்லை.

ஆயிரம் ஆண்டுகளாகப் பாரதம் படிக்கிறது தமிழினம். ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் துரோபதை அம்மனுக்குப் பொங்கலிடுகின்றது தமிழினம். ஆயிரம் ஆண்டுகளாக ஐந்து பேருக்குத் துரோபதையைத் திருமணம் பண்ணி வைத்துத் தேங்காய் உடைக்கின்றது தமிழினம். ஆனால் அதே தமிழினம் ஒரு தமிழ்ச்சிக்கு ஒரு கணவனுக்கு மேற்பட்ட பல கணவன்மாரைத் தேட எண்ணியதுண்டா? அப்படி எண்ணும்படி தூண்டப்பட்டதுண்டா? தூண்டியவன் உண்டானால் அவன் உயிர் தப்பியதுண்டா?

பகைவர் இங்கு வளர்த்ததாக எண்ணி மகிழும் வைதிகம் கட்சிப் பூசல்கள் அனைத்தும் தமிழினத்தின் முதன்மையை அணுஅளவும் அசைக்கவில்லை. அசைக்க முடியாது.

இனம் என்பது தனி மனிதனைக் குறிப்பதன்று. இனம் என்பது எண்ணிக்கை பற்றியதன்று. இனம் என்பது உருவமுடையதன்று. அது நிலைத்த ஒரு பண்பாட்டின் பெயர்.

தமிழினம் தொன்மையானது. மானமுடையது. தன்னிலைனின்று விழாததும் வீழ்ந்தால் வாழாததும் எதுவோ அதுதான் மானம் என அறிதல் வேண்டும்.

21. தமிழர்களும் மலையாளிகளும் ஒரே வயிற்றுப் பிள்ளைகள்

(குயில், குரல் 1, இசை 29, 16.12.1958)

இவ்வாறு சிலர் கூறுகின்றார்கள். இது நாற்றுக்கு நாறு உண்மை!

ஆனால் ஆரியனுக்குப் பிறந்த மலையாளிகளை அந்த இனத்தில் சேர்க்கக் கூடாது.

நம் நாட்டை நாம் மீட்கும் முயற்சி சிறியதன்று. பிறனைக் கெடுக்கதலால் செப்பனிடக் கூடியதன்று. அம்முயற்சியில் இந்த நாட்டானை மட்டுமே சேர்க்க வேண்டும். ஆரியனைச் சேர்க்கலாமா? கலப்படங்களை அதாவது ஆரியனுக்குப் பிறந்தவனைச் சேர்க்கலாமா? - ஆரியனை - ஆரியனுக்குப் பிறந்தவனை நம்முடன் பிறந்தவனென்று எண்ணி விடலாமா?

இன்று நடப்பதென்ன? தமிழன் உயிரைப் பணயம் வைத்துத் தொடங்கி விட்டான். நாட்டை மீட்கும் போரை! இதில் ஆரியனுக்குப் பிறந்தவன் எப்படி நடந்து கொள்ளுகின்றான்? பார்த்தோமன்றோ! காட்டிக் கொடுக்கின்றான். தட்டிக் கொடுக்கின்றான் ஆரியனை! அப்படித்தான் நடப்பான்; அவனிடம் வேறொன்றையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. உடன் வைத்துப் பார்த்தோம். உயர்வு செய்து பார்த்தோம். இனம் இனத்தோடுதானே ஒட்டிற்று! இனம் இனத்தைக் கண்டுதானே தன் வாலை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது.

தமிழரிற் சிலருக்கு மலையாளியிடம் நட்பிருக்கலாம். அந்த மலையாளியால் தனிப்பட்ட முறையில் நன்மையும் இருக்கலாம்; ஆயினும் அந்த நட்பு என்பது தனிப்பட்ட வகையைச் சேர்ந்ததாகக் கொள்ள வேண்டுமேயன்றி அதைக் கொண்டு மலையாளிகள் அனைவரும் பொதுவகையில் நமக்கு ஒத்து வருவார்கள் என்ற கண்மூடித்தனமாக நம்பி விடலாகாது.

தெலுங்கு நாடு பற்றியோ கன்னட நாடு பற்றியோ அவர்கள் நம்முடன் பிறந்தவர்கள் என்று கூறிவிடுவதில் தீய விளைவு ஒன்றுமிராது. மலையாளிகள் அப்படியல்ல! அங்குள்ள மக்களிற பெரும்பான்மையோர் பார்ப்பனர்க்குப் பிறந்தவர்கள்.

பார்ப்பனனுக்குப் பிறந்தவன் தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்றான். அவன் பார்ப்பனுக்குப் பிறந்த மலையாளியிடம் அன்றோ காட்டட்டும். காட்டத்தான் செய்வான். காட்டி வருகின்றான். அதற்காக நாமும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு பின்பற்றி விடுவதா? மலையாளிகள் எல்லாம் நம் உடன் பிறந்தவர் என்று பொறுப்பின்றிக் கூறி விடுவதா?

இற்பிறந்தார் கண்ணல்லது இல்லை இயல்பாகம்
செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு

22. இன விளக்கம்

(குயில், குரல் 1, இசை 30, 23.12.1958)

இனம் என்ற சொல், ஈனல் என்பதன் முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயராகிய இன் என்பது அம் சாரியை பெற்றது ஆதலின் தொழிற்பெயர். பொருள்: ஈன்று தருவது எனப்படுவது.

இனம் என்பது நல்வாழ்க்கை நிலையை ஈன்று தருவதாகிய பண்பாட்டிற்கு ஆனது, தொழிலாகுபெயர். அன்றியும்.

அப்பண்பாட்டையுடைய மக்கட்பிரிவை உணர்த்துங்கால், இனம் இருமடியாகு பெயர் என்பர். எனவே,

இனம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டையும் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டையுடைய மக்கட் பிரிவையும் குறிக்கும்.

உலகில் பல இனங்கள் உண்டு அதாவது பல பண்பாடுகள் உண்டு. இந்த இனந்தான் இனத்து மக்களை நல்வழிப்படுத்துவது.

இனம் என்பதை உண்டாக்கியது எது எனில் அதுதான் மொழி. இனவளர்ச்சிக்கு மொழி வளர்ச்சியே காரணம். மொழியைப் பிரிந்த இனம் உயர்வைப் பிரியும்; புகழை இழக்கும்.

தட்பவெப்ப நிலையால் நிலத்தின் தன்மை வேறுவேறு. அந்தந்த நிலத்தில் வாழும் மக்களின் மொழியும் வேறுவேறு. வேறுபட்ட ஒரு நிலத்து மக்கள் அதாவது வேறுபட்ட ஒரு மொழியையுடையார் அவரவர் எல்லைக்கண் வாழ்ந்துவரும் வரைக்கும் இனம் என்பது தோற்றமளிப்பதே இல்லை. ஓர் எல்லையினர் ஒரு மொழியை மற்றோர் எல்லைக்கண் அடிவைக்கும் போதுதான் இனம் நெஞ்சை உறுத்தும்.

நாவலந்தீவில் தமிழரே இருந்தனர். இனம் என்ற சொல்லோ, கருத்தோ தோன்றியதில்லை. மற்றொரு மொழியினராகிய ஆரியர் புகுந்த இனம் தோற்றமளித்தது.

தமிழ்நாட்டில் இந்நாள் குறிப்பிடத்தக்க இனங்கள் இரண்டு. ஒன்று தமிழினம், மற்றொன்று ஆரிய இனம்.

தமிழினம் என்றால் தமிழில் கூறிய பண்பாட்டை உடைய சூட்டமாகும். ஆரிய இனம் எனில் ஆரிய மொழியில் கூறப்படும் பண்பாடுகளை உடைய சூட்டமாகும்.

தமிழ் நூற்கள் என்பவை தமிழ் நான்மறையும் கபிலர் எண்ணுநாலும், திருக்குறளும் அகம், புறம் பொருள் நூல்களும் இவற்றின் வழிவந்தனவும் ஆகும்.

ஆரிய நூற்கள் ஆரிய மும்மறையும், மனுநாலும், பசுவத்கீதையும் இவற்றின் வழிவந்த புராணம் முதலிய பொய்நூற்களும் ஆகும்.

பண்பாடுகள் என்பன மொழியின் பண்பட்ட உள்ளத்தின் விளைவாகிய ஒழுகலாறுகள்,

இனி, தமிழ்ப் பண்பாடுகள் அதாவது தமிழரின் ஒழுகலாறுகள் எவை எனக் காணவேண்டும். அதாவது தமிழினம் எது எனக் காணவேண்டும்.

1. உலகமும் அதிலுள்ள உயிர்த்தொகுதியும் தோன்றுவதற்கு இடமானது முதன்மை என்பது. ஆதி, முதன்மை ஒரு பொருளுடைய தழிச்சொற்கள். இதை மூலப் பிரகிருதி என்று மொழிபெயர்த்துக் கொண்டனர் வடவர்.

2. தோன்றிய உலகு, உயிர் அவற்றின் நடைமுறையை நிலைநிறுத்துவது அன்பு.

3. மக்கள் அடையத்தக்கது அறிவு.

4. அறிவின் முதன்மையை அடையும் நெறி, வைத்துள்ள வாழ்வாங்கு வாழ்தலேயாகும்.

5. ஒருவனுக்கு ஒருத்தியும், ஒருத்திக்கு ஒருவனும் வாழ்க்கைத்துணை.

6. ஒருவன் செய்த தீவினைக்கு கழுவாய் என்பது இல்லை.

7. மக்களில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை. பிறப்பு ஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்.

8. சாதல் நேர்வதாயிருப்பினும் தாழ்ந்த நெறியில் ஒன்றை அடைதல்கூடாது.

23. பொங்கற் புது நாளில் உங்கள் தொண்டு என்ன?

(குயில், குரல் 1, இசை 31, 30.12.1958)

பொங்கற் புதுநாள் எங்கள் திருநாள் என்று சொல்லுகின்றான் தி.க. தொண்டன்.

அவ்வாறு சொல்லும் தகுதி அவனுக்குத்தான் உண்டு. மற்றவர்க்கு இல்லை.

தி.க. தொண்டன் தான் உண்மைத் தமிழன்; அவனிடம் தான் தமிழ்த்தன்மை மிளர்கிறது. அவன் தான் கறைபடுத்தப்பட்டு வரும் தமிழ்த் தன்மைகளைக் கறை நீக்கி நிலைநிறுத்த அல்லும் பகலும் பாடுபட்டு வருகின்றான்.

தமிழ்நாட்டைத் தமிழன் அடையவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றவன் வேறு எவன்? தமிழ்மொழி வாழவேண்டும். இந்தி தொலையவேண்டும் என்று உயிரைப் பணயம் வைத்துப் போரில் இறங்க வேறு எவன் முன் வருகின்றான்?

சாதி ஒழிய வேண்டும்; பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்று இறப்பு வரும் நேரத்தும் இன்னா நேரும் நேரத்தும் இயம்புவோன் தி.க. தொண்டனை விட வேறு எவன் உள்ளான். எங்கே பார்க்க முடிகிறது.

பொங்கற் புதுநாள் தமிழர் திருநாள் அன்றோ! அது தி.க. தொண்டனுக்கு உரியதன்றோ! தமிழர் திருநாளை சிறப்பிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவன் தலையில்தான் விழுந்துள்ளது.

தமிழர் திருநாளைத் தமிழன் சிறப்பிப்பது என்றால் என்ன? தமிழர் திருநாளைத் தமிழன் கொண்டாடுவதென்றால் என்ன? தமிழர் எண்ணத்தைத், தமிழர் செயல்களைத் தமிழர் ஆசைகளைச் சிறப்புறச் செய்வதே அன்றோ?

இனி தி.க. தோழர்களை, தி.க. தலைவர்களை நான் கேட்கின்றேன். பொங்கல் நாளில் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று.

நேற்று தி.க. கொள்கைகளை ஆதரித்தீர்கள்; நேற்றுச் சொற்பெருக்கு ஆற்றினீர்கள், நேற்றுப் பாடினீர்கள் நாட்டுப்பாட்டு பொங்கல் புதுநாளில் - உங்கள் திருநாளில் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள் சிறப்பாக?

மாவட்டத் தலைவர்கட்குக் கூறுகின்றேன். ஒரு மாவட்டத்தில் எங்கும் ஆயிரம் கழகக்கொடி ஏற்றப்படுதல் வேண்டும்.

ஒரு மாவட்டத்தில் - எங்கும் ஆயிரம் விடுதலைப் பரப்பப்படுதல் வேண்டும்.

ஒரு மாவட்டத்தில் எங்கும் ஆயிரம் கழக நூற்கள் பரப்பப்படுதல் வேண்டும்.

ஒரு மாவட்டத்தில் - எங்கும் ஆயிரம் புதிய உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்படுதல் வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்க!

சோம்பல் என்னும் பள்ளத்தைத் தூர்க்க, உள்ளத்திற் காண்க தமிழர் திருநாளில் தரும் பேரின்பத்தை.

24. உலகுக்கோர் ஐந்தொழுகம்

(குயில், குரல் 1, இசை 33, 14.1.1959)

1. ஓர் இனம் மற்றோர் இனத்தை மாய்க்கலாகாது.

2. ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியை மாய்க்கலாகாது.

3. ஒரு நாடு மற்றொரு நாட்டைப் பற்றிச் சுரண்டும் பான்மை கட்டோடு ஒழித்தல் வேண்டும்.

4. உள்நாட்டின் அமைதியைக் காக்கும் அளவுக்கு மேல் பெரும்படை, விலையேறப் பெற்ற அழிப்புக் கருவிகளை எந்தநாடும் வைத்திருத்தல் கூடாது; உண்டாக்கக் கூடாது.

5. அங்கங்குள்ள சான்றோரைக் கொண்ட ஓர் உலகப் பெருமன்றம் மேற்சொன்ன நான்கு திட்டங்களைச் சிதறாமல் மேற்பார்வை பார்த்து வரவேண்டும்.

இவ்வைந்து ஒழுக்கநெறிகள் நின்றாலன்றி உலகம் முன்னேற முடியாது.

திங்கள் மண்டலநோக்கி நாயை அனுப்பும் கருவி செய்ய ஐம்பதுகோடி செலவாயிற்றாம். அந்த நாட்டில் உள்ளவர்களும் அறிவாளிகளா? அன்புடையவர்களா?

கதிரவனை அடையப் போகின்றதாம் இன்னொரு நாட்டின் கருவி. அதற்குப் பலகோடி செலவாம். கேடுகால எண்ணந் தவிர வேறென்ன இதுவெல்லாம்? பெரும்பொருளை இவ்வாறு பாழாக்கி விளையாடும் ஒருநாடு பொதுநலம் என்பது இன்னது என்று தெரிந்துகொண்டது என்கூட எண்ணமுடியவில்லை ஆனால் அது பொதுவுடைமை பேசுகிறது.

காசு தந்து குழுஉச் சேர்க்கின்றது ஒருநாடு. ஏன் அவ்வாறு செய்கின்றது? அந்த உள்ளத்தில் அறம் உண்டா? உலகைச் சுரண்டுவதுதானே அதன் உண்மை நோக்கம். எங்களிடம் நுண்ணறிவுடையோர் பலர் இருக்கின்றார்கள். அரும்பொருட்களை கண்டு பிடிக்கின்றனர் என்கூட

பெருமைப்படுகின்றனர். உலகின் நலனுக்கு அந்த நுண்ணறிவுடையாரைப் பயன்படுத்துவதுண்டா? எங்கே? ஒரேநாளில் உலகத்தை யழிக்க வழிதேட அன்றோ முயற்சி செய்கின்றார்கள். திருவுடைய நாடு மேலும் அருளையன்றோ தேட முயலவேண்டும். தன்னாட்டு மக்கள் நன்றாய் வாழவேண்டும் அதற்காக எந்த நாட்டையும் எப்படியேனும் தொல்லைப்படுத்தலாம் என்றால் அது பெருந்தன்மையாகுமா?

அறிவுடைய நாடு மேலும் அன்பை அன்றோ தேடவேண்டும். நாடுதோறும் நாள்தோறும் கொள்ளைக்காரப் பசங்களையும், கொலைக்காரப் பசங்களையும் தூக்கிவிட்டுக் கலகம் செய்வதால் என்ன பயன்?

‘ஒன்றுபட்ட நாடுகளின் அவை’ என்று இருக்கிறதாம்! உலகை அது அறநெறியில் செலுத்துகிறதாம். எங்கே செலுத்துகிறது. சின்ன நாட்டுக்கு மேலும் இன்னல் தேடுவதில் மும்முரப்படுகின்றது.

உலகம் இன்று அறமிலாத அன்பிலாத தீயர்களிடம் இருக்கின்றது. அது மீட்சியடைதல் வேண்டும். நாம் மேற்கூறிய ஐந்தொழுக்க நெறியில் உலகை நிறுத்த வேண்டும். வடவன், தமிழனை இகழ்வானோ? தமிழ்மொழியை இந்தியால் கொல்ல எண்ணுவானாம். தமிழன் வரலாற்றை மாற்றியமைக்க எண்ணுவானா? தமிழினத்தைத் தலைசாய்க்க முயல்வானா? தமிழ்நாட்டைச் சுரண்டுவானா?, இத்தனை கொடுமைகளையும் வெளிப்படையாக நடத்திக் கொண்டுதானே இருக்கிறது நேருவின் ஆட்சி.

தமிழர்களே! தமிழர் திருநாள் இது! உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் வேண்டும். ஒன்றுபடவேண்டும். பகைவர் இந்நாட்டை விட்டுச் சென்றுபட வேண்டும்; தமிழ் வாழ வேண்டும்; தமிழினம் தன் இயற்கை நிலையை எய்த வேண்டும்.

தமிழன் மீண்டால் - தமிழ்நாடு விடுதலையடைந்தால் உலகை நன்னிலைக்கண் நிறுத்த முடியும்.

வாழ்க. தமிழ்! வெல்க தமிழ்!!

25. களையெடுத்தல் பயிருக்கு நல்லது

(சூயில், சூரல் 1, இசை 34, 27.1.1959)

24.1.59 சனியன்று வெளிவந்த விடுதலையில் பெரியாரின் அறிக்கைக் கண்டோம். அதில்,

கழகத்தின் இன்றைய நிலைமை நல்ல வளர்ச்சியும் தக்க மதிப்பும் பெருமக்கள் ஆதரவும் எதிர்பாராத பக்கமிருந்தெல்லாம் உதவியும் பெற்றிருப்பதாக நான் கருதி மகிழ்ச்சி அடையவேண்டிய நிலையில் இருந்தாலும் நான் மேடையில் நின்று பேசும் நேரம் தவிர்த்து மற்ற நேரங்களிளெல்லாம் துக்கமும், வேதனையும், கவலையும், எதிர்காலத்தில் கழகத்தைப் பற்றி கழக வாழ்வை நடத்தையைப் பற்றி நல்ல நம்பிக்கை கொள்வதற்கு இல்லாத அளவு மயக்கமும் அடைந்து கொண்டிருப்பவனாகவே இருக்கின்றேன் என்று கூறியுள்ளார்கள்.

ஒரே கழகம் இந்நாட்டில் ஒரே ஆசிரியர் அந்த கழகத்திற்கு சட்டம் பிள்ளைகள் ஒருசிலர்; மாணவர்கள் கோடிக்கணக்கினர்.

ஆசிரியர் பாடம் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கின்றார். மாணவர்கள் அறிவு பெற்றுப் பெருக்கம் அடைந்துகொண்டே இருக்கின்றார்கள். இந்தநிலை தடைப்படுவதோ, வளர்ச்சியடைவதோ சட்டம்பிள்ளைகளைப் பொறுத்தவையல்ல. மதில் உறுப்பைத் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதாகத் தோன்றும் ஓர் உருவமும் மதிவைச் செய்த கொத்தனாரின் வேலைப்பாட்டில் ஒன்றே!

இதுபற்றிப் பெரியார் வருந்த வேண்டாம்! மேலும் பெரியார்,

திராவிடர் கழகத்தில் பிளவுகளும் உட்பூசல்களும் மலிந்து கிடக்கின்றன. நல்லவர்கள், நாணயமானவர்கள் என்று என்னால் கருதப்பட்டவர்களிடமெல்லாம் எனக்கிருந்த உறுதி ஆட்டங்கொடுத்துவிட்டது. பொருளாதாரத் துறையில், கழகத்தில் உள்ளவர்களில் யார்தாம் பொறுப்போடு கவலையோடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என என்னால் கண்டுபிடிப்பது கடினமான காரியமாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் கழக வளர்ச்சியும் இன்னால் தோழர்கட்கு ஏற்பட்ட செல்வாக்கும் என்று கூடச் சொல்லலாம் (அதுதான் உண்மை).

ஆனாலும் அண்மையில் நாம் மாபெருங் கிளர்ச்சிப் போராட்டங்களில், இறங்கிப் பெருந்தியாகங்கள் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருப்பதால் நம் ஒழுக்கத்தாலும், கட்டுப்பாட்டினாலும் சுயநலமின்மையாலும், நாணயத்தினாலும் பொதுமக்களிடம் நாம் பெறவேண்டிய ஆதரவும் நல்லெண்ணெயும் கொள்கையுணர்ச்சி பரவுதலையும், இழக்க வேண்டியதாகிவிடுமோ என்று பயப்படுகின்றேன்.

கோட்டி பிரிப்பதும், காட்டிக் கொடுப்பதுமான ஆசைநோய்வாய்ப்பட்ட சில சட்டாம்பிள்ளைகளால் பொது நலங் கருதிய போருக்கு இடையூறு நேருமோ என ஐயப்படுகின்றார் பெரியார். அஃது அவர் அருள் உள்ளத்தின் இயல்பாகலாம் எனினும் அவ்வாறு அவர்களால் பொதுப்பணிக்கு இடையூறு நேராது என்றும் நேரும்படி செய்ய அவர்களால் இயலாது என்றும் நாம் கருதுகின்றோம்.

மேலும் பெரியார் இந்நிலைமையை மாற்றியமைக்கத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாக கூறுகிறார்கள். பெரியார் இதை பன்னாளின் முன்னமே செய்திருக்க வேண்டும்.

பெரியார் எடுக்கும் நடவடிக்கை பொதுநலம் கருதியது. தனிநலம் கெடுகின்றதே என்று வருந்தும் சட்டாம்பிள்ளைகள் நம் இயக்கத்தில் இல்லை. இருந்தாலும் அவர்களால் பெரியாரின் பொதுப்பணிக்கு எத்தீமையும் நேர்ந்து விடாது.

26. தில்லிக் கழுகு

(குயில், குரல் 1, இசை 35, 3.2.1959)

தில்லிக் கழுகின் பிடியிலிருந்து தப்ப வேண்டும். தில்லிக்குத் தமிழகம் நல்ல பிள்ளையாக நடந்து கொள்வதன் வாயிலாகத் தமிழர்க்கான நலன்களை அடைந்து கொள்ளலாம் என்று சிலர் எண்ணுகின்றார்கள். அது மயக்கமேயாகும்.

தமிழ், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் இனம் என்பன பூண்டற்றுப் போகவேண்டும் என்பதுதான் தில்லிக் கழுகின், முடிவான எண்ணம். இந்த முயற்சியை தில்லிக் கழுகின் முடிவான முயற்சியை அது மறைவடமாகச் செய்கின்றதா என்றால் அதுவுமில்லையே வெளிப்படையாகச் செய்து கொண்டே தமிழா உன்னால் என்ன செய்யமுடியும் என்று கேட்கின்றது தமிழனை நோக்கி.

சென்னை இராச்சியம் என்கின்றது தமிழ்நாட்டை. அது வேண்டாம் என்று தமிழர்கள் கரடியாகக் கத்தினார்கள். மதித்ததா தில்லிக்கழுகு! அதன் தலைக்கனம் சிறிதாயினும் குறைந்தபாடுண்டா! மேலும் அதன் தீயவழிநோக்கி இன்னும் இரண்டடி முன்னேறியது. தமிழ் வரலாறு, தமிழின் தொன்மை, தமிழின் தனித்தன்மை ஆகிய இயல்பாக அமைந்த தமிழர் பெருமையே தலைகீழாக்க ஆவன செய்கின்றது. தமிழின் குடரை நோக்கிப் பாய்கின்றது. தில்லிக் கழுகின் கூரிய அலகு.

அது என்ன நினைக்கின்றது? தமிழகத்தில் நாலைந்து பேர்களைக் கையில் போட்டுக் கொண்டு நாலுகோடி மக்களையும் வேண்டியபடி கரண்டிக் ஒழித்துவிடலாம்.

இதுபகற் கனவாகத்தான் போகும். இன்று தெரியாது. இன்னும் சில நாட்களில் தெரிந்து கொள்ளும் தில்லிக்கழுகு.

ஆகாஷ்வாணி என்றான் ஒரு முட்டாள். வானொலி இருக்க ஆகாஷ்வாணி என்னடா என்று கேட்டால் திருந்த வேண்டுமே! தில்லியின் துணைகொண்டு ஆகாஷ்வாணி என்று சொல்லுவேன் என்கின்றான் அந்த முட்டாள்.

தமிழர்களின் உணர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்றோமே, இதனால் தமிழர்களையே இழந்துவிட நேருகின்றதே என்று அஞ்சுகிறதா அந்தக் கழுஞ்சிறிதுமில்லை.

திருச்சி வானொலி நிலையத்தின் முன் இளவழிகள் உண்ணா நோன்பு மேற்கொண்டார். அவரை ஆகாஷ்வாணி கைவிடப்படும் என்று நம்பவைத்தது தவிரக் கழுகின் பிடி சிறிதும் தளர்ந்தபாடில்லை.

இதோ சென்னை வானொலி நிலையத்தின் முன் அரங்கரத்தினம் உண்ணா நோன்பு துவங்கி இன்று (31.1.59) பத்து நாட்கள் ஆகின்றன. உயிர்த்தத்தளிக்கின்றது தமிழன்பர்க்கு! அவர் கேட்பதெல்லாம் ஆகாஷ்வாணி வேண்டாம் வானொலி வேண்டும் என்பது தான்.

அரங்கரத்தினம் சாகத்தான் வேண்டும் அதிகாரம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் தீயவர்கள் வாழத்தான் வேண்டுமா?

அரங்கரத்தினம் என்ன செய்துவிடும் என்று எண்ணலாம் ஆட்சியாளர். என்ன செய்து விடும் என்று எண்ணலாம் தில்லிக்கழுகு. அண்மை எதிர்காலமே இதற்கு நல்ல பதில்தான் கூறப்போகின்றது.

தமிழுணர்ச்சியைச் சிறிதென எண்ணிவிடாதே தில்லிக்கழுகே! உன்னைக் காத்துக் கொள்ள முடியாது. ஆகாஷ்வாணியைக் கைவிடு! அஞ்சு! நடுங்கு!

27. முற்றுகை இடுவோம்.

(குயில், குரல் 1, இசை 37, 17.2.1959)

தமிழர் வெள்ளம் பெருக்கெடுக்க வேண்டும். ஆகாஷ்வாணி கிளம்பும் இடத்தை முற்றுகை இட வேண்டும்.

இரண்டு கேட்க வேண்டும். ஆகாஷ்வாணி நிலையம் இருக்க வேண்டுமா? ஒழிய வேண்டுமா?

இப்படிச் செய்யத் தமிழர்களால் தமிழ்த் தலைவர்களால் ஆகவில்லை எனில் தமிழர் வெள்ளம் கடல் வெள்ளத்தோடு கலந்துவிட வேண்டும் - தமிழர் வாழ்வுக்கே திருவாசகம் பாடிவிட வேண்டும்.

மானமிழந்த பின் வாழாமை முன்னினிதே அன்றோ!

நம்பிள்ளை, தமிழர்களின் படித்திருவாளன் அரங்கரத்தினம் உயிர்விடுகின்றான். தமிழர் வாழ்க்கைக்கே ஒரு தேர்தலை ஏற்படுத்தி விட்டான்.

நானிலம் நம்மை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது நம்மைக் கான்றுமிழி விடலாமா? வடக்கத்தியான் நம் வீரத்தை அளந்து பார்க்கிறான். நாம் பேசுகள் இல்லை என்பதைக் காட்ட வேண்டாமா?

ஆண்டதாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றோம். நாகரிகம் கண்டவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றோம்; வீரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றோம்.

எழுவோம்! தூங்க மாட்டோம்!!!

28. என்ன நடந்தது?

(குயில், குரல் 1, இசை 38, 24.2.1959)

ஆகாஷ்வானியை எதிர்த்து உண்ணாநோன்பு கொண்ட திரு. அரங்கரத்தினம் நேற்றுவரைக்கும் நாட்களைத் தள்ளிவிட்டார்.

இது ஆட்சியாளருக்கு பெரியதோர் அச்சத்தை உண்டுபண்ணியதில் வியப்பில்லை. இந்த உண்ணா நோன்புச் செய்தியில் மிகுதியாய்த் தலையிட்டுக் கருத்தை வெளியிட்டு மக்களின் கசப்பைத் தேடிக் கொண்டவர் சென்னை அமைச்சரான பக்தவச்சலனாரே.

அரங்கரத்தினத்தின் உயிர் போய்விட்டால் தமக்குத் தான் மக்களால் தொல்லை ஏற்படும் என்று பெரிதும் அஞ்சிக் கிடந்தவர் பக்தவச்சலனாராகத்தான் இருக்க முடியும்.

20ம் நாளாகிய 19.2.1959ல் தமிழ்நாட்டு தலைவர்கள் அரங்கரத்தினத்தைக் கண்டு 'இந்தப் போராட்டம் வெற்றி பெற்றுவிட்டது. ஆகவே உண்ணா நோன்பை நிறுத்திவிடுங்கள்' என்று கேட்டுக் கொண்டதாகத் 'தினத்தந்தி' செப்டுகின்றது.

இவ்வாறு கேட்டுக் கொண்ட தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களின் பெயர்களையும் ஆதித்தனார் தினத்தந்தி வெளியிட்டது.

அவர்கள்தாம், நாம் தமிழர் இயக்கத் தலைவர் சி.பா. ஆதித்தனார், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தலைவர்களில் ஒருவரான க. அன்பழகன், நாம் தமிழர் இயக்கச் செயலாளர் சி.அ. வரதராசன் இன்னும் பல கட்சிக்காரர்கள்.

தமிழ்நாட்டின் தலைவர்களைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நினைவில் வைத்துக் கொள்வது கடினம். ஒருதாளில் குறித்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள். தலைவர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் பெரிதாயிருப்பதால்.

இந்த இரண்டு மூன்று ஆட்கள் மட்டுமா இந்த அரும்பணி செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். வேறு என்ன செய்யச் சொல்கின்றீர்கள். பக்தவச்சலனாருக்குக் கிடைத்த கையாட்கள் இவ்வளவு

மட்டுமே. இந்த கீழ்த்தரச் செயலுக்கு எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்களா? உள்ளம் ஒப்புக் கொண்டாலும் வெளிப்படையாக வெளியில் வர ஒத்துக் கொள்வார்களா?

வானொலி என்ற தொடரையும் ஆகாஷ்வாணி கூட வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தில்லியிலிருந்து சேதி வந்ததாக அமைச்சர் சில நாட்களுக்கு முன்னமே சொல்லியதை அரங்கரத்தினமும் இந்த ஆதித்தனாரும் பிறரும் ஒப்ப மறுத்தார்கள் என்றது அனைவர்க்கும் நினைவிருக்கும். இன்றைக்கு அதையே தமிழ்நாட்டின் மாபெரும் தலைவர்கள் வெற்றி என்று சொல்லியதன் காரணம் என்ன? தமிழ் மானத்தை வடவனுக்குக் காட்டிக் கொடுப்பதும் பக்தவச்சலனாருக்கு அரங்கரத்தினத்தைக் கூட்டிக் கொடுப்பதுந்தானே!

இதில் படிப்போருக்கு ஓர் ஐயப்பாடு தோன்றலாம். இந்தப் புண்ணியச் செயலில் அன்பழகனும் ஆதித்தனார் மட்டும் தலையிட்டதென்ன என்று.

அன்பழகனார் பக்தவச்சலனாரின் கையாளானார் இல்லையா? ஆதித்தனார் கிடைத்தது எப்படி என்று கேட்கின்றீர்கள்.

தி.மு.க. ஆள் பிடிப்புக்கு அன்பழகனார் ஆதித்தனாரின் புதுத்தொடுப்பு!

ஒழிக தமிழ்!

வாழ்க வஞ்சக நெஞ்சங்கள்!!!

29. தந்தை வந்தார்!

(குயில், குரல் 1, இசை 39, 3.3.1959)

சென்னையினின்று பிப்ரவரி ஒன்றில் புறப்பட்டார் பெரியார், எதை நோக்கி? ஆரியநாட்டை, நேருவின் வீட்டை நோக்கி. ஆரிய நகரங்களனைத்திலும் சீரிய - நேரிய வரவேற்புப் பெற்றார் பெரியார்.

ஐதராபாத்தில் தங்கினார். நாகப்பூரில் தங்கினார்; சான்சியில் தங்கினார் பெரியார். அங்கங்கிருந்த தமிழ்நாட்டவர் பெரியாரை வரவேற்றுக் காட்டியதில் வியப்பில்லை. உள்ளூர்த் திருவாளர்கள் வெள்ளம்போல் கூடிவரவேற்று இன்றைய இந்திய அரசியல் முரசு கிழிந்து வருவதற்குள்ள காரணத்தையும் மக்கள் கைக்கொள்ள வேண்டிய தோரணங்களையும் கேட்டு நல்லுணர்வு பெற்றனர் என்றால் அதுதான் வியப்பு!

அதன்பின் கான்பூருக்குப் பெரியார் ஏன் போகமாட்டார்? லக்கனோ பெரியாருக்கு என்ன கக்குநீரா? இரண்டு பெருநகரங்களாலும் இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பில் பெரியாருக்கு நடத்தியது ஊர்வலம் அன்று. அது பார்வலம்!

பெரியாருக்கு அன்பு கனிந்த வரவேற்பு அளித்தனர். அதேநேரத்தில் நேரு கூட்டத்திற்கு அங்கலாய்ப்பு அளித்தனர். குடியரசு கட்சியின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பொதுக்கூட்டம் ஒன்றல்ல; பல. அக்கூட்டங்களில் கலந்து கொண்ட மக்கள் தொகை ஆயிரக்கணக்கல்ல; நூறாயிரக்கணக்கான ஐயாவின் அறிவுரைப் பெருக்கு நெஞ்சின் புத்துருக்கு! சொல் ஒவ்வொன்றும் வறுமை அகற்றும் தங்கக்கட்டி; எதிரிகளைச் சிதறடிக்கும் சிங்கக்குட்டி.

இருட்டறைக்குத் திறப்புத் தாழ். குருட்டுநோய் மருந்து. உண்மை கருத்துப் பெற்ற மக்கள் அனைவரும் அவைகளைப் பெறாத நாள் எல்லாம் நாங்கள் பிறவா நாள் என்றாரன்றோ?

மருணீக்கியார் (டாக்டர்) அம்பேத்காரரையும் நாங்கள் இழந்தோம். தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட பெருந்தொகையினராகிய எமக்கெல்லாம் தலைவர் நீங்களே! சார்ந்து கடைத்தேற எண்ணுவோர் நீங்களே! இப்படியல்லவா செதுக்கி முடித்தது ஒரு செப்பேடு!

அறிவுப் பொருளாகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தும் ஆற்றல் கண்ட லக்கனோ பல்கலைக்கழகம் பெரியார் திருமுன் ஓர் அழைப்பைப் படைத்தது. அங்கனும் சென்று ஆணேறு பொழிந்தது தேனாறு.

சாதி ஒழிப்பின் இன்றியமையாமையை நன்று விளக்கி அந்தப் பாழுங்கிணத்திலிருந்து மீளும்படிக்குள்ள வழிவகை இன்னதென்றும் பன்னிப்பன்னி உரைத்தருளினார் தந்தை பெரியார்.

அங்கு எல்லாக் கூட்டங்களிலுமே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தன்மானம் என்னும் உயிரை இழக்காதிருக்க இந்து மதத்தைவிட்டு வெளியேறிப் புத்தநெறியைத் தழுவவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியே சென்றார்கள்.

இவ்வாறு பெரியார் வலியுறுத்தினால் கிலியுறுத்தாமல் இருக்குமா இந்துமகா சபையினரை! என்ன அவர்கள் செய்தார்கள்? பார்ப்பன மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டு கலவர வேட்டுக்கு நெருப்பு வைத்தார்கள். ஆனால் அது பிகபிகத்துப் போனது.

மேலும் நம் பெரியார் என்ன செய்தார்? வீட்டுக்கா கம்பி நீட்டினார்? ஓட்டினார் வண்டியை உத்திரப்பிரதேசம் நோக்கி! நேருவின் மாநிலத்தை நோக்கி!

ஆட்சியிலிருக்கும் அரசியலாரின் கொடுமைகளை அகர வரிசையாக விளக்கினார். மறைவாக அன்று வெளிப்படையாக மெல்ல அன்று குரல் எடுத்தது இரண்டுபேர் முன்னல்ல! எண்ணித் தொலையாப் பெருமக்கள் முன்! அப்படியே அங்கேயே பெரியார் கையோடு பெற்றுப் பையோடு கொண்டு வந்த பொருள் என்ன? சாதி ஒழிப்புக்கு தக்க ஆதரவு நாட்டின் மீட்சிப் போராட்டத்திற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு; இந்த இரண்டு கோடி வெண்பொற் காசுகளே!

இந்திய யூனியன் தலைநகரின் (புதுத்தில்லி) பல கூட்டங்களில் உற்றதம் கருத்துக்கு வெற்றி முரசு முழங்கி அம்பாய்ப் பாய்ந்தார் பம்பாய் மாநிலம்.

பம்பாயில் பல எம்.பிக்களும் தமிழர்களும் அரசியல் கணக்கரும் அன்புடன் வரவேற்று நலஞ் செய்தனர் பெரியாருக்கு. அங்கும் தந்தையார் அறிவுரை ஆற்றுகையில் கடவுள், மதம், ஜனநாயகம் (மக்களாட்சி) என்ற பேய்களையும் பார்ப்பன ஏடுகளையும் அரசியல் கட்சிகள், சட்டமன்றப் பித்தம், சினிமா முதலிய தொத்து நோய்களையும் ஒழித்துக் கட்டிப் பார்ப்பான்—

பறையன் ஒழிந்த ஒருநிலைப் பெருமக்கள் அமைந்த நிறுவனத்தை நிறுவவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியருளினார். அவ்வாறு பெரியார் வலியுறுத்தியது பலன் கிடைத்தது - கைமேல்.

அரசியல் கணக்கர் பலர், பெரியார் வழி நிற்பதாக உறுதி கூறினார் அன்றோ!

வெறுங்கையோடு திரும்பினாலும் விரும்பி எதிர்கொண்டு வாழ்த்தி வரவேற்கும் தமிழராகிய நாம் வெற்றிக் கொடியைத் தூக்கி வருகின்ற பெரியார் 1.3.1959 சென்னைத் திருவல்லிக்கேணியில் வரவேற்புக் பொதுக்கூட்டத்தில் அவரிடம் எதிர்பார்க்கும் வடபுலச் செலவு விரிவைத் கேளாது வாளாயிருக்கவா முடியும்!

30. நீர் ஒரு தலைவரா? 1

(குயில், குரல்-1, இசை-40, 10.3.1959)

கேள்வி : நீர் யார்?

பதில் : மாவட்டத் தலைவர்

கேள்வி : உம் தலைமையில் எத்தனை பேர் உறுப்பினர்?

பதில் : கிளைக்கழகங்களில் இருப்பவர்களை யெல்லாம் சேர்த்தால் நூறுபேர்கள் இருக்கலாம்.

கேள்வி : மாவட்டத் தலைமை அலுவலக உறுப்பினர்?

பதில் : எங்கே? தம்தம் வேலையைப் பார்த்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். நான் ஒருவன் தான்

கேள்வி : மாவட்ட மாநாடு நடத்தினீர்களா?

பதில் : ஓ! மிகச் சிறப்பாக.

கேள்வி : பெரியாருக்கு வரவேற்பு நடத்தினீர்களா?

பதில் : மிக மிகச் சிறப்பாக.

கேள்வி : உள்ளூரில் உமக்குப் போட்டியாகக் கிளம்புகின்றவர்களில் உமக்கு ஏற்படும் தொல்லை எப்படி?

பதில் : ஒழித்துக் கட்டி விட்டேன்.

கேள்வி : இத்தனை சிறப்பாக மாநாடு, இத்தனை சிறப்பாக வரவேற்பு நடத்திய உங்களை அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும்?

பதில் : அசைக்க முடியவில்லை. அதற்காகத்தானே ஐயாவுக்கு வரவேற்பு மாநாடு.

கேள்வி : சரிதானே! உங்களுக்குப் புகைவண்டி நிலையத்தில் 'விடுதலை கிடைக்கிறதா?

பதில் : இல்லை.

கேள்வி : உங்களுக்கு எத்தனை விடுதலை வருவதுண்டு.

பதில் : தனித்தனியாகத் தபாலில் வருவது மொத்தம் சேர்த்தால் எட்டு இருக்கும்.

கேள்வி : வெளியூர்காரர் வந்தால் கழகம் இருப்பது தெரிந்து மகிழ எத்தனை இடத்தில் கழகக் கொடிகள் பறக்கின்றன.

பதில் : அதில் என்ன ஐயா இருக்கிறது. அது பற்றி நாங்கள் எண்ணுவதே இல்லை.

கேள்வி : கழகச் சார்பில் வெளிவந்துள்ள நம் அருமை நூற்களை உங்கள் மாவட்ட மக்கள் எவ்வளவு படிக்கின்றார்கள் எத்தனை பேர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள்.

பதில் : என்னிடமிருந்துதான் வாங்கிப் போவார்கள் அவர்களும் சிலரே.

கேள்வி : பொறுப்பாகத் தொண்டு செய்யத் துடிக்கும் தொண்டர்களுக்கு இடமளித்து நீங்கள் ஏன் விலகிக் கொள்ளவில்லை?

பதில் : அப்படியானால் என்னைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கேள்வி : நீர் ஒரு தலைவரா?

31. நீர் ஒரு தலைவரா? 2

(குயில், குரல்-1, இசை-42, 17.3.1959)

கேள்வி : நீவிர் யார்?

பதில் : நான் தான் மாவட்டத் தலைவன்

கேள்வி : திராவிடர் கழகப் போராட்டத்தில் கடைசி ஐந்தாண்டின் நிலை என்ன?

பதில் : உயிரைப் பணயம் வைத்துப் (கவன் அன்று) போராடுகின்றது நம் கழகம்.

கேள்வி : போரின் நோக்கம்?

பதில் : தமிழக விடுதலை

கேள்வி : இதில் பெரியாரின் அரிய கருத்துக்கள் அரிய உழைப்பு அஞ்சா நெஞ்சு பயன்பட்டது தவிர உம்மால் ஏற்பட்ட பயன் என்ன?

பதில் : ஏதுமில்லை? கூட்டங்கள் நடத்தினேன்.

கேள்வி : பெரியாரைக் காட்டித்தானே?

பதில் : மாநாடு பெரிதாக நடத்தினேன்.

கேள்வி : பெரியாரைக் கொண்டு தானே?

பதில் : பெரியாருக்கு நான் ஏற்பாடு செய்த வரவேற்பில் எத்தனை இலக்கம் மக்கள்.

கேள்வி : பெரியாருக்காக மக்கள் வந்தார்கள் இல்லையா? குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நீர்!... நீர் செய்தது என்ன? நீர் செய்வதாகச் சொல்லும் உன் பெயரிருக்க வேண்டும் வேறு பெயர் இருத்தல் கூடாது. அப்படிச் செய்த தொண்டில் ஒன்றைக் கூறுக?

பதில் : அப்படிப்பட்டதாக நான் என்ன செய்ய வேண்டும். சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்.

கேள்வி : நீர் எப்போதாவது ஒரு தமிழனைக் கண்டு - இயக்க ஏடான விடுதலை வாங்க வேண்டிய இன்றியமையாமை குறித்துப் பேசியதுண்டா? வாங்கச் செய்ததுண்டா? இயக்க

வெளியீடுகளைப் பரப்ப முயன்றதுண்டா? உன் மாவட்ட மக்களிடம்
சென்று இயக்கத்தில் உறுப்பினராகச் சேரக் கேட்டுக்
கொண்டதுண்டா? எங்கும் திக மணிக்கொடி பறக்க
முயன்றதுண்டா? மாவட்டத் தலைவரே! இவைகளைச்
செய்திருந்தால் நீர் செய்தீர் அரும்பணி!

பதில் : இல்லாவிட்டால்?

கேள்வி : நீர் ஒரு தலைவரா?

32. சென்னை ஆளவந்தாருக்கு விண்ணப்பம்

(குயில், குரல்-1, 24.3.1959)

தமிழக ஆளவந்தார்கள், புதுவையரசுக்குக் கீழுள்ள மக்களிடத்தும் சிறிது இரக்கம் காட்ட வேண்டும். அது தில்லியின் மேற்பார்வைக்குப் பட்டதுதானே என்று இருந்துவிடக் கூடாது.

தில்லி ஆளவந்தார் தில்லியில் இருக்கிறார்கள். புதுவை ஆயிரக்கணக்கான கல்லுக்கு இப்பால் இருக்கின்றது.

தில்லி ஆளவந்தார் புதுவையில் வந்துள்ள பெரிய அலுவலாளர்களின் சொற்படித்தான் நடக்கமுடியும் நேரிலிருந்து நிலைமையை நோக்குவது எப்படி?

புதுவையில் வந்து குமிந்துள்ள எல்லா அலுவல்காரர்களும் ஒருவகையான ஆட்கள். புதுவை மக்கள் பற்றிய கவலையில்லாதவர்கள்.

காரைக்காலில் விளையும் நெல்லை - அரிசியை புதுவைக்கே அனுப்பச் செய்ய வேண்டும் என்று மக்கள் கரடியாய்க் கத்திப் பார்த்துவிட்டார்கள்.

புதுவை அலுவல்காரர்களின் காதில் அக்குறைபாடு ஏறினாலும் காரைக்காலில் உள்ள அலுவல்காரர்களுக்குக் கைக்கூலி வராதொழியுமே என்ற கவலையால் கேளாக் காதர்போல் வாளாவிருக்கின்றார்கள்.

நிலைமை புதுவை மக்கள் சாக்காட்டை நெருங்குவதாய் உள்ளது.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன் புதுவை நோக்கி தமிழ்நாட்டரசின் எல்லையினின்று நெல்வந்து கொண்டிருந்தது. அதைத் தமிழக அரசு தன் சட்டப்படி பறித்துவிட்டது.

காரையரிசி, புதுவைக்கு வரும்படி செய்யவில்லை. இங்குள்ள அதிகாரிகள் வந்து கொண்டிருந்த அரிசி, நெல்லை வராது மறித்த தமிழக அரசை நோக்கிக் கெஞ்சவுமில்லை. இங்குள்ள அதிகாரிகள்! அவர்கள் என்ன நினைக்கின்றார்கள் புதுவை மக்களுக்குப் பிரெஞ்சுக்காரர் மேல் பற்று

ஏற்படவேண்டும் அதன் வாயிலாகக் கிளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். சந்தடிச் சாக்கில் புதுவ மக்களின் சாக்கடையை அகப்பைக் கட்டிச் சுரண்ட வேண்டும். கைக்கூலியைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். வீடுகட்ட வேண்டும். கார் வாங்க வேண்டும். இவ்வளவுதான் அவர்களின் எண்ணம்.

ஏதோ சிலர் புதியராக, நல்லவராக வந்துள்ள பெரிய அலுவலர்களையும் ஒழித்துக் கட்டத்தான் பரபரப்பாக வேலை நடக்கிறது இங்கே.

அரிசி இன்றி மக்கள் ஒழிவதில் அவர்கட்குப் பரபரப்பு ஏற்படவே இல்லை. ஏற்படப் போவதுமில்லை.

தமிழக அரசினர் - அமைச்சர்கள் அங்குச் சேர்க்கும் அரிசியில் எமக்குப் போதிய அளவு உதவி செய்தால் அது உயர்ந்ததாக இருக்கும். இன்றைய விலை ஒரு ரூபாய்க்குப் பட்டணம் படி முக்காற்படி!!

33. கவிஞர் நினைவிற்கு!

(குயில், குரல்-1, இசை-43, 31.3.1959)

எந்தன் உந்தன் என்று தமிழில் சொற்களே இல்லை. இதை முன் ஒருமுறை விளக்கியுள்ளோம். இவ்வாறு உள்ள பிழைச்சொற்களைப் படித்தவர்களே எழுதுவதென்றால், இராஜகோபாலாச்சாரியாருக்கும் இவர்களுக்கும் என்ன வேறுபாடு?

எம் என்பது பன்மைச்சொல் அதனோடு பன்மைக்குரிய தம் என்பது தான் சேரும் எனவே எந்தம் என்று எழுதவேண்டும். உந்தம் என்பதும் அப்படியே.

என் என்பதும் உன் என்பதும் ஒருமைக்குரியவை. இவற்றோடு ஒருமைக்குரிய தன் சேரவேண்டும் எனவே என்றன், உன்றன் என எழுதவேண்டும்.

போக, வர, இருக்க என இவ்வாறு வரும் சொற்களுக்குச் செய் என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் அல்லது (கருக்கமாய்) செயவெனெச்சம் என்பார்கள். இவற்றின் முன் வல்லெழுத்துக்கள் அவையாவன. க,ச,த,ப என்பவை வந்தால் மிக வேண்டும். எப்படி?

போக கண்டான் - போகக்கண்டான்

வரச்சொன்னான், இருக்கின்றான் எனப் பகிர்ந்தான் என.

க,ச,த,ப என்று கூறினால் (க) கா,கி முதலியவற்றையும் (ச) சா,சி முதலியவற்றையும் (த) தா,தி முதலியவற்றையும் (ப) பா,பி முதலியவற்றையும் குறிக்கும்.

கவிதை எழுதக் கசடறக் கற்க என்பது அகவலடி. இதில் எழுத என்னும் செயவெனெச்சத்தின் முன் க என்ற வல்லெழுத்து வந்ததால் எழுதக் கசடற என மிகுந்தது. அறக்கற்க என்பதில் அற என்பது செயவெனெச்சம்! அதன் முன் 'க' என்னும் வல்லெழுத்து வந்ததால் 'அறக் கற்க' என மிகுந்தது.

அழகுக் கழகு கூட்டுவார் போலக்
குழந்தைக்குப் பன்மணி இழைகள் கூட்டினர்

என்பது அகவலின் இரண்டடி. முதலடியின் கடைசியில் உள்ள போல என்பது செயவெனெச்சம். அதன்முன் இரண்டாம் அடியின் முதலிலுள்ள வல்லெழுத்து வந்தது. அதனால் போல குழந்தை, போலக்குழந்தை என மிகுந்தது.

கவிஞர்கள் சிலர் பாட்டில் வரும் ஓரடி கடைச்சொல்லையும் அடுத்த அடியில் வரும் முதற்சொல்லையும் தொடர்புபடுத்திப் பார்ப்பதே இல்லை. அப்படியானால் இவர்கட்கும் சுதேசமித்திரன், தினமணிக்கும் என்ன வேறுபாடு?

அகரத்தை அதாவது 'அ' என்பதை ஈற்றினுடைய சில சொற்களின் முன் வல்லினம் (க,ச,த,ப) வந்தால் இயல்பாகும் என்பதற்கு நன்னூற் பாட்டு ஒன்றுண்டு.

செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்
பெயரின் எச்சம் முற்று, ஆறனுருபே
அஃறிணைப் பன்மை அம்ம முன்இயல்பே.

செய்யிய சென்றான் என்பதில் செய்யிய என்பது வினையெச்சம். உண்ணிய, காணிய என்பன முதலியனவும் அவ்வினையெச்சங்களே! செய்யிய சென்றான் உண்ணியபோனான் காணிய சென்றான் என இயல்பாகும்.

வந்த குதிரை, வருகின்ற குதிரை என்பவற்றில் உள்ள வந்த, வருகின்ற என்பன குதிரை என்ற பெயரைக் கொண்டு முடிவதால் வந்த, வருகின்ற என்பன பெயரெச்சங்கள். இவற்றின் முன் வல்லினம் வந்தால் வந்த குதிரை என இயல்பாகும். வந்த, வருகின்ற, போகின்ற, போன என்பன போன்றவையும் பெயரெச்சங்களே!

வந்தன குதிரைகள், வருகின்ற குதிரைகள் என்பவற்றில் வந்தன வருகின்றன என்பவை முற்று. வந்தாள், வந்தான், வந்தார், வந்தது எனப் பல முற்றுக்கள் உள்ளன. அவைகளைப் பற்றி இங்கே பேச்சில்லை. அகரத்தை இறுதியாக உடைய வந்தன முதலியவைகளைப் பற்றித்தானே இங்கே கூறவந்தது. வந்தன குதிரை இடையில் ஒற்றுமிகாது வந்தன குதிரை என்றே எழுத வேண்டும்.

செய்தன செய்கின்றன, உண்டன, உண்ணுகின்றன அனைத்தும் முற்றுக்களே.

தன் கைகள் என்றது தன்னுடைய நகைகள் என்ற பொருளுடையது. தன என்பதன் இறுதியில் உள்ள ஆ ஆறாம் வேற்றுமையின் பன்மையுருபு. இதன்முன் வல்லினம் வந்தால் இடையில் ஒற்று மிகாது. தன கைகள் என்று இயல்பாகும். என, உன என்பன அனைத்தும் ஆறன் உருபைக் கொண்டனவே.

அம்ம கொற்றா என்பது இடைச்சொற்றொடர். அம்ம என்பது வியப்பைக் குறிக்க வரும் இடைச்சொல். இடையில் ஒற்று மிகாது.

அம்ம தேவா - அம்ம பூதா என்பனவும் அவையே.

க்கு, ச்சு, ட்டு, த்து, ப்பு, ற்று இவைகளைக் கடைசியில் வைத்துக் கொண்டு வருகின்றன சொற்கள் அனைத்தும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களேயாகும். சுக்கு, பாக்கு, உப்பு, காப்பு, தச்சு, நீச்சு, பாட்டு, பட்டு, முத்து, கூத்து, புற்று, நேற்று என்பனவும் இவை போன்ற பிறவும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்களே. இவற்றின் முன்வரும் வல்லெழுத்து மிகும். எப்படி?

சுக்குத் தின்றான்; பாக்குப் போட்டுக் கொண்டான்; தச்சப்பொருள்; நீச்சப் பந்தயம் என. சுக்கு தின்றான் என வரவே வராது. போயிற்றுக் குதிரை என்பதில் போயிற்று என்பதும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமே. ஆயிற்று கூவிற்று என்பனவையும் அவையே.

ஆயினும் கூப்புகை, நாட்டு புகழ் என்பன மேற்சொல்லியது போல் மிகாது, கூப்புகை, நாட்டுபுகழ் என இயல்பாகவே இருக்கும் ஏன் எனில், கூப்புகை, நாட்டுபுகழ் என்பன வினைத்தொகை நிலைத்தொடர்கள். கூப்புகை என்பது கூப்புகின்ற கை, கூப்பிய கை, கூப்பும் கை என மூன்று காலத்திற்கும் ஒத்து வருவதால். வினைத்தொகை. நாட்டு புகழ் என்பவும் அப்படியே! கூப்புகை, நாட்டுப்புகழ் என்று போடவே கூடாது. நாட்டின் புகழ் என்பதில் ப் இடையில் போடலாம்.

அங்கு, இங்கு, உங்கு, ஆங்கு, இங்கு, ஊங்கு, எங்கு, யாங்கு, ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு என்பன இடப்பொருளில் வரும் மென்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள். இவைகளின் முன்வரும் வல்லினம் மிகும். எப்படி? அங்குக் கண்டான் இங்குச் சேர்ந்தான், ஆண்டுச் சென்றான், ஈண்டு போந்தான் என.

ஆங்கு அவன்தான் அழகு அழிந்தான் - ஒருவர் எழுதிய அகவல் அடி இது

அகவல் அடியில் நான்கு சீர்கள் வரவேண்டும். இதில் வந்துள்ளனவ்
எனில் இல்லை. ஏன்?

ஆங்கு அவன் ஆங்கவன் என்று புணரவேண்டும். இப்படிப் புணர்த்தவே
இரண்டு சீரும் ஒரு சீராகின்றது. அழகு அழித்தான் என்பது அழகழித்தான்
எனப் புணரும்.

ஆங்கவன் தான் அழகழிந்தான் என்ற மூன்று சீர்தாம் உள்ளன.
இன்னும் ஒரு சீர் எங்கே போவது! பிழைதானே! இந்த அடியை எப்படித்
திருத்தினால் பிழையிராது எனில்,

ஆங்கே அவன்தான் அழகை அழித்தான் - எனில் பிழை இல்லை.

சொற்களைப் பிரித்து எளிதில் பொருள் விளங்குவதற்காக எழுதுவதாய்
நினைக்கிறார்கள். பிரித்து எழுதலாம் அதைப் புணர்த்திப் பார்க்கும் போது
அளவு குறையக்கூடாது.

இந்தப் பிழைகளைப் புகழ் பெற்றவர் என்று கருதப்படும் கவிஞர்களும்
செய்கின்றார்கள்.

மரத்தில் அதோபார் பறவைக்கூடு
அதுமிக அழகாய் இல்லையா அண்ணே

என்பன அகவல் அடிகள்.

இவற்றில் முதலடியின் கடைசிச் சொல் கூடு என்பது அது
குற்றியலுகரம். அடுத்த அடியின் முதலிலுள்ளது அது என்பதில் உள்ள
அகரத்தோடு புணரவேண்டும். கூடு அது - கூடது என்று. எனவே கூடு
என்பது டு இல்லாமற் போகின்றது. கூ மட்டும் மிஞ்சுகிறது.

மரத்தில் அதோபார் பறவைக்கூ என்றால் கூ மட்டும் ஒரு சீரல்ல.
இன்னும் ஒரெழுத்தாவது வேண்டும். மரத்தில் அதோபார் பறவைக்கூடே என்று
திருத்திக் கொண்டால் பிழை நேராது.

34. தமிழ்

(சூயில், 7.4.1559)

யாம் "வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா?" என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதிவரும் சொல்லாராய்ச்சி பற்றி அடிக்கடி அஞ்சல்கள் வருகின்றன. அவையனைத்தும் நம் தமிழர்களாலேயே எழுதப் பெற்றவையாகும்.

அவ்வாறு நம் தமிழர்கள் எழுதும் அஞ்சல்களில் காணப்படுவன பெரும்பாலும், அவ்வாரியன் இவ்வாறு தங்கள் சொல் விளக்கத்தை மறுத்தான் அப்பார்ப்பான் இப்படி மறுத்தான் என்பனவேயாகும்.

சிறுபான்மையாக, இன்ன தமிழ்ப்புலவர் முன்னமே இப்படி எழுதியிருக்கிறார் இன்ன பேராசிரியர் முன்னமே இப்படி எழுதியுள்ளார் அவைகள் அனைத்தும் உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்க்கின்றன என்பவையாகும்.

ஆயினும் எந்த ஆரியனும், எந்தப் பார்ப்பனனும் எமக்கு நேரில் எந்த மறுப்பையேனும் தெரிவிக்க துணிந்தானா எனில் இல்லவே இல்லை.

எந்த தமிழ்ப் புலவராவது, எந்த தமிழ்ப் பேராசிரியராவது தம் நிலையில் நின்றோ பார்ப்பனரைச் சார்ந்து நம் ஆராய்ச்சியை மறுத்துள்ளார்களா எனில் இல்லவேயில்லை.

இவ்வகையிலிருக்கும் ஒரு பார்ப்பனக் கீழ்மகன் தன் அண்டையிலிருக்கும் தமிழனை நெருங்கி அந்தத் தமிழனின் மூளையைக் குழப்பினாலே போதும் என்று கருதி இன்ன சொல் தமிழ்ச் சொல்லன்று அது ஆரியமே என்பான்.

ஏனடா பார்ப்பனனே உனக்கென்னடா தெரியும். தெரிந்தால் காரணத்தோடு மறுப்பு எழுதேடா என்று கேட்க நம் தமிழனுக்கும் போதிய கையிருப்பும் துணியும் இருப்பதில்லை இது வருந்தத் தக்கது.

தமிழ்ப் புலவர்களும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் இன்று எதை அடைந்து மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடுகின்றார்கள் எனில் அது சிறை அன்று; அண்ணாந்தான்!

‘எனக்கு நான் தலைவன், எவனுக்கும் நான் கட்டுப்பட்டேனில்லை. ஆழத்தில் புதைக்கப்படுகின்ற என் அன்னைக்குத் தமிழுக்கு நான் தொண்டு செய்வதில் என்னவானும் அஞ்சேன்’ இஃதோர் பெரும்பதம். இதை-நம் தமிழ்ப்புலவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் அடைந்தால் அந்த நாள் தமிழகத்தின் மீட்சி நாளாகும்.

சக்கரவர்த்தித் திருமகன் என்பது கொட்டை எழுத்தால் அமைந்த தலைப்பு. தலைப்பே பிழை. இந்த தலைப்புடைய நூலோ அதற்கு முன்னிருந்த ஓர் அரிய நூலின் பார்த்தெழுதல். இதை எழுதியவருக்கும் தமிழுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. இருந்ததில்லை. ஆனால் நேரு பல்லாயிரம் வெண்பொற்காசுகளை இதற்கு பரிசாக வழங்கினார். ஏன்? எழுதியவரின் மகள் காந்தியின் மருமகள்.

இங்குத் தமிழ்ப் புலவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்ன நினைக்கிறார்கள். பார்ப்பனனை மகிழ்ப் பண்ணினால் பரிசு கிடைக்குமே என்பதுதான். எடுத்துக்காட்டாக இதைக் கூறினோம். தமிழ்ப் புலவர் பேராசிரியரின் அண்ணாந்தானைக் காண்க. ஆயினும் தமிழருக்கு எந்தப் பார்பானாலும் அண்ணாத்தான் பூட்டிவிட முடியாது. தமிழரே அதை அக்கி அணிந்து கொண்டு பணிந்து செல்கின்றார்கள்.

ஆரிய மறையிலேனும், அதன்பின் வந்த காளிதாசன் பாரவி செய்த இராமாயணம். இருதார்ச்சுனியத்திலேனும் மற்றெந்த நூற்களிலேனும் பெரும்பான்மைத் தமிழ்ச் சொற்களையன்றித் தனியாரியத்தைக் காண முடியாது எந்த உண்மை எம் தமிழ்ப் புலவர்க்கும் தமிழ்ப் பேராசிரியர்க்கும் தெரியும். ஆனால் அதை இன்றளவும் உரக்கக் கூறியவர்கள் உண்டா எனில் இல்லவே இல்லை! மறைமலையடிகளும் சைவம் எனும் ஒன்றுக்கு அடிமைப்பட்டே சில உண்மைகளைக் கூறாமல் விடுத்துள்ளார்.

இன்றைய நிலைமை வேறு; அது தமிழர் வாழ்வதா சாவதா என்பதாகும்.

இந்நிலையிலும் தமிழ்ப்புலவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் விழிகள் திறக்க முடியாதிருக்கலாம். தமிழர்கள் சாகத் துணிய வேண்டும். அதனால் வாழ்வை நிலை நாட்ட வேண்டும். தமிழனின் கண்ணும் கருத்தும் தமிழின் வேரை நோக்கட்டும்! அதன் பழைமையைப் பார்க்கட்டும். தமிழன்றி இந்த நாவலந்தீவில் எது மொழி? எத்தனை மொழிக்கு? எந்த எந்த நாட்டு மொழிக்கு நம் தமிழ், தாய்? என்பதை எண்ணட்டும்.

35. சொல்லாராய்ச்சி - 1

(குயில், குரல் - 1, இசை 45, 14.4.1959)

தில்லி நம் தமிழை ஒழிப்பதே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. அவ்வாறே செயலாற்றி வருகின்றது. தமிழ்நாட்டிலும் தமிழை ஒழித்துக்கட்ட பார்ப்பனர் விரைந்து வேலை செய்து வருகின்றனர். இந்த நிலையில் தமிழராகிய நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியவற்றில் தொன்மையானது ஒன்றே ஒன்று. அதுதான் இச்சொல்லாராய்ச்சி.

தமிழ்ச் சொல் ஆராய்ச்சியால் நாம் அடையும் பயன் பல. தமிழின் தொன்மைத் தெரியும். தமிழ் வடமொழிக்கும் பிற்பட்டது என்பதும் தெரியும். தமிழ்ச் சொற்களிலிருந்தே ஆரியச் சொற்கள் வந்தன என்பதும் தெரியும். இவைகளெல்லாம் தெரியவே தமிழனின் உள்ளத்தில் நம்பிக்கை எழுச்சிமான உணர்ச்சி எல்லாம் தோன்றும். தோன்றவே தமிழர்களிடம் ஓர் ஒற்றுமை உண்டாகும்.

தில்லி மேல் நாம் தொடங்கியுள்ள போராட்டம் சிறக்கும். தமிழகம் மீளும்.

தமிழ்ச் சொற்கள் ஆராய்வதான இவ்வொன்றிலேயே இத்தனையும் அடங்கியுள்ளனவா என ஐயப்படுதல் வேண்டாம்.

எடுத்துக்காட்டாக நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் என்னும் நல்லாசிரியர் "தொன்மை" என்னும் சொல் பற்றி ஆராய்ந்ததை சுருக்கி இங்கே தருகின்றோம்.

தொன்மை என்பதும் தொல்லை, தொன்று என்பனவும் "பழையதாகிய நிலை" என்ற பொருள் தருவனவே தொன்மையுடையார் தொடர்பு (நாலடியார் உகசா) தொல்லைக்கண் நின்றார் (திருக்குறள் (அ0சா) தொன்றுமொழிந்து தொழில் கேட்ப (மதுரைக் காஞ்சி எஉ) என்பன காண்க.

இது மட்டுமன்று. புகழ் எனவும் பழையதொரு பொருள்மேற் செய்த நூல் எனவும் பொருள் கொள்ளப்படும். தோல் என்னும் சொல்லும் தொன்மையையே விளக்கும். தொல் வரவும் தோலும் தெனுக்கும் (குறள். ௧0௪) என்பதில் வரும் தோல் என்பது தொன்மையாய் வரும் புகழ் எனப் பெறப் படுதல் என்பதைக் காண்க.

எனவே தொன்மை, தொல்லை, தொன்று, தோல் என்னும் நான்குச் சொற்களும் ஒரே பொருள் உடையவை என்பதையும் இந்நான்கு சொற்களும் தொல் என்ற அடிச்சொல்லையே கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் மனதிற்கொள்க.

இனி, இவ்வடிச் சொல்லாகிய தொல் என்பதினின்றித் தொன்மை, தொல்லை, தொன்று, தோல் ஆகியவை தோன்றுவதுண்டோ எனக் காட்டுவோம்.

நல் என்பது நன்மை நன்று நன்றி என்றும்
 எல் என்பது எல்லை என்று என்றும்
 நாள் என்பது நான்கு ஞான்று என்றும்
 நாண் என்பது நான்கு என்றும்
 கொள் என்பது கொளு கொள்கை கோள் என்றும்
 கொல் என்பது கொன்றல் கோறல் என்றும்
 செல் என்பது சென்றல் சேறல் என்றும்
 வந்தன காண்க!

இவற்றின் ஈற்றை நோக்குக. ஐ, கை, மை, று (து) என்பன இறுதி நிலைகள். இவைகள் உண்டாக்கும் வரலாற்றைப் பிறகுப் பார்ப்போம்.

இனி, தொல் என்னும் தோன்றியது எப்படி? அது தமிழ்த் தலையடிகளுள் ஒன்றா? (தலையடியாவது பல சொற்களுக்குத்தோற்றுவாய், தான் பிறிதோர் அடியினின்றிப் பிறவாததாய் இருப்பது. வழியடியானதுதானே தலையடியினின்றிப் பிறந்ததாயினும் தனக்குப்பின் வேறு சொற்கட்குத் தோற்றுவாயாகவும் நிற்பது) இது பற்றி ஆராய்வோம்.

இந்தத் தொல் என்பதை அடியாகக் கொண்டே உண்டாகிய வினை உருவம் தொலைதல் என்பது. தொலைதல் தூரத்தில் செல்வது. போரிற் புறங்காட்டியவன் தூரத்திற் செல்வதால் தொலைதல் புறங்காட்டிச் செல்வதையே குறித்தது.

ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும் (புறம். ௭௬) என்பதில் போல.

மேலும் சென்று சென்று தேய்தலாகிய குறைதலும் (குறள் எசாஉ) சேர்தலும் (மணிமேகலை உகூ சாசா) அழிந்துப்படலும் (பதிற்றுப்பத்து சங்ஙக) என்னும் கருத்துக்களையும் இத்தொலைதல் என்னும் சொல் அடைகின்றது காண்க. சேய்மைக்கண் ஓடி மறைதல் ஆகிய தொலைதல் என்பதனின்றே தோற்றலும் தோல்வியும் பிறப்பதையும் ஈண்டு கண்டு மகிழ்வோம்.

எனவே தொலை, தோல், தோல்வி, தோற்றல் என அடிச் சொல்லின் உயிர் நீண்டும் இறுதி நிலைப் பெற்றும் வரும். தொலைதல்தான் தொலைத்தல், தொலைச்சுதல் எனவும் ஆகும்.

இவை புறங்கொடுத்து ஓடச் செய்தல் (திருக்கோவையார் ககங்) முடித்தல் (புறம் உகூ) கொல்லுதல் (மலைபடுகடாம் கஎகூ) என்னும் பொருள்களைப் பெறும்.

தொன்மை முதலிய நான்கு சொற்களினின்றும் பழையதாகிய நிலை என்ற பொருள் கிடைத்தமை எவ்வாறு என்றால் காலத்தளவில் சேய்மைக்கண் உள்ளது எது, அது பழையது தானே! அண்மையான காலத்தில் உள்ள நிகழ்வு சேய்மையான காலத்தில் உள்ள தொன்மை எனக் காண்க.

இதையடுத்து இன்னொன்று தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ்மொழியின் வேறுபாடுகளை உற்றுநோக்குமிடத்து,

ஓகரம் உகரத்தினின்று பிறந்தது என்பதும், உகரம் இயல்பாய் ஓகரமாய் மாறும் எனபதும் அறியத்தக்கவை கீழ்க்காட்டும் எடுத்துக்காட்டுகளைக் காண்க!

உள்கு - ஒல்கு

குதித்தல் - கொதித்தல்

துளை - தொளை

நுதுத்தல் - நொதுத்தல்

புழை - பொளி

முகிழ் - மொக்குள்.

36. தொன்மை ஆராய்ச்சி - 2

(குயில் குரல்-1, இசை - 46. 21.4.1959)

சொற்களுக்கு முதலில் ஓகரம் வருவதென்பது பிற்பட்ட வழக்கம். சொற்களின் முதலில் உகரம் வருவதென்பது அதற்கு முற்பட்ட வழக்கம் என்பதை மேற்காட்டிய எடுத்துக்காட்டால் மனத்தில் பதியவைத்துக் கொள்க. இதன் வழியாய் தொலைதல் என்னும் சொல்லுக்கு முன்னரேயே துலைதல் என்றுதான் இருந்திருக்க வேண்டும்.

எனவே துலைதல் தானே 'தொன்மை' என்பதற்கு பிறப்பிடம்? ஆதலால் துலைதல் என்னும் சொல்லின் வரலாற்றையும் இங்கே ஆராய்வோம்.

துலை என்றால் சேய்மைக்கண் செல் என்பது பொருள். துலை, துழ முதலிய சொற்கள் எந்தச் சொல்லிலினின்று வந்தன? அந்தச் சொல்தான் "உலவு" என்பது இதை விளக்குவோம்.

உலவு, உலாவு, உழல், உலை, உல என்ற சொற்களைக் காணும் போது சிறிது, சிறிது பொருள் வேறுபாடு தோன்றினாலும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புள்ளது என்பதை மறக்கவியலாது. இந்த நினைவோடு அடியில் வரும் சொற்கூட்டத்தை ஆராய்க!

உலவு, உலாவு (உலா-ஞ்சு; உழ-ல்; உலை, உல)

குல-வு, குலா-வு, குழை, குலை

கல-வு கலா-வு, கழல் சுற்று

துழ, துழ-வு, துழாவு, துலை, துலா

இச்சொற்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்பொருளை ஆராயுங்கால் அது உள் என்பதேயாகும். சென்று கொண்டிருப்போன் ஒருவனை நோக்கி உள்ளால் வருக என்றால் அவன் உள்நோக்கி வரும்போது அவனை உழலுகின்றான் என்கின்றோம். அந்த உழலல் என்பதன் அடிப்பொருள் உள் என்பதன்றோ?

எனவே உள் என்பது இச்சொற்களின் அடிப்படைச் சொல் என்க.

தமிழ்ச் சொற்களின் அடிப்பொருள் எனலாம் அண்மை, சேய்மை, முதலான உள்ளக்கிடக்கையைச் சுட்டுவனவாம். அதுவுமின்றி இது சிறப்பியலைச் சுட்டிற்று. இது சார்பற்று விரிந்தது. இது இயைபுடைமையால் வந்தது. இது எதிர்நிலையால் வந்தது என்று அறிவது சொல்லாராய்ச்சி) தெளிவு படும் வகையில் ஒன்றுதான் உள் என்பதும் இந்த உள் என்பதினின்றுதான் உலவு முதலிய முதல் வரிசைச் சொற்கள் வந்தன என்க; மேலும் விரித்து வருதலையும் எடுத்து விளக்குவோம்.

(மு.பு. 4-32 33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100)

மு.பு. 4-32 33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

மு.பு. 4-32 33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

மு.பு. 4-32 33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

மு.பு. 4-32 33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

37. தொன்மை ஆராய்ச்சி - 3

(குயில், குரல்-1, இசை-47, 28-4-1959)

உலவு முதலிய சொற்களே சிறிதுசிறிது வேற்றுமை அடைந்து குலவு, சுலவு, துழவு முதலியனவாகி நிற்கும் என்பதை ஆராய்ந்தால் புலப்படும். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் உரிய பொருள் இன்னதெனக் கூறுவோம். உலாவு, உலாவு (சுழலுல், சுற்றிவரல்) "தூ சுலாய்க் கிடந்த" (சிந்தாமணி (ருரு0) அலைபோல விரிந்து செல்லல், "ஒருங்குதிரை உலவுசடை" (திருவாசகம் ந, அ,க)" வந்து உலாய்த் துயர் செய்யும் வாடை அசைவாடுதல்" (புறப்பொருள் வெண்பா மாலை அகசா கொளு).

உலவை (சுழன்று வீசுவது) காற்று. சுழன்று வீசுவதால் சுழல் எனவும் வளைத்து வீசுவதால் வளி எனவும் பெயர் இருத்தலையும் காண்க. உலா-ஞ்சு (சுழன்று வீசுதல்) ஒரோர் பக்கத்திற்கு அசைந்தாடுதல் (வழக்கு).

உழ-ல் (சுற்றி வரல்) சுழலல் (பிங்கலந்தை) இக்கருத்து உழலை மரம் எனும் வழக்கினும் வெளிப்படும். உழலை மரத்தைப் போற் எருட்டன (கலித் தொகை க,சா) சுழன்று அசைதல் "சிறுகாற்றுழல்" (கல்லாடம் கணபதி துதி) அலைதல், ஆட்பார்த் துழலும் அருளில் கூற்று (நாலடி 20).

உலை (சுழலல், சுழன்று விரிதல்) சுழலல் எனும் பொருள் உல மரு (உலம் வரல்) என்னும் வழக்கில் நன்றாகப் போதரும். "வாயாவன்னிக்கு உலமருவோரே" (புறநானூறு 20எ) கலைந்து போதல். "ஒன்னாத் தெவ்வர் உலைவிடத்து" (பெரும்பாணாற்றுப்படை சசாக) அழிதல் திவாகரம்.

உலை (சுழன்றுவிரிந்து சேய்மையை நாடல்) சுழித்தல். "உலந்த பிறவி" (மணிமேகலை உரு.கரு) "சாதல் உலந்தவன் தாரொடு" (புறம்.வெண். க0.சிறுப் பொது சா).

குலவு, குலாவு (சுற்றிவரல்) வளைதல். "குலவுச் சினைப்பு" (புறம்.கக) அளவளாவப் "பாண்குலாய்ப்படுக்க" (சிந்தாமணி உகரு)

குழை (முன்னது) வளைதல் "திண்ணிலை குழைய" (குளாமணி - அரங்கசா) நெருங்கி உறவாடல் (பிறவினை) உருண்டு திரளச் செய்தல் கருணையாற் குழைக்கும் கைகள் (சிந்தாமணி உருள).

குலை (கழன்று விரிதல்) கலைதல், நிலை கெடுதல், அழிதல்.

கல-வு (முன்னது) கழலல் சுற்றிவரல் "விரைகமழ் சோலை கலாவி (தேவாரம் சகஅக).

கலாவு (கழன்று வீசுவது காற்று. உலவை குறை, வளி என்னும் காற்றின் பெயர்களோடு இதனை ஒப்புநோக்குக.

கழல், சுற்று (உள்ளோக்கி நோக்கிச் செல்லல் உழன்று வரல், தேர்க்காலாழியிற் கழன்றவை) பெருங்கதை வத்தல், கஉ., 20ரு) அங்குமிங்கும் திரிதல் சோர்தல்.

கழல் (கழல்வது, கழன்று வீசுவது) நீர்ச் சுழி, குறைக்காற்று, காற்றாடி).

துழவு - துழாவு (உள்ளோக்கி நோக்கி வரச் செய்தல்) கழலச் செய்தல். "வாழையிமை சாரல் கமழத் துழைஇ" (மலைபடுகடாம், கஅக). குழ வருதல்" மாதிரம் துழவும் கவலை நெஞ்சத்து" (புறம்.கஎச) கலாவிப் பார்த்தல் "வானும் நிலனும் திசையும் துழாவும்" (கலித்தொகை கசரு, சங).

துழ - (முன்கை) கழலச்செய்தல் துடுப்பில் துழந்த வல்கி" (புறம். உசா).

துழ - (முன்னது) கழலச் செய்தல் "துடிப்பில் துழந்தவல்கி" (உகூ).

துலை, தொலை (கழன்று விரிந்து புறஞ்செய்தல்) புறங்கொடுத்தோடுதல், ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும் (புறம்.எசா).

"குறைதல் தொலைவிடத்துத் தொல்படைக் கல்லால் அரிது" (குறள்எசாஉ) சோர்தல் நாற்தொலைவில்லாய் ஆயினும் (மணிமே.உசாசாசா) அழிதல் "தொலையாக்கற்ப" (பதிற்றுப்பத்து) சங,ஙக) முடித்தல்; தங்கடனை முறை தொலைத்து (உபதேச காண்டம் சிவவிரத நகக) தொலைச்சு (தூரத்தில் வைத்தல்) பிடித்தல். வெங்கட்டொலைச்சியும்மையார் (புறம்.உகூ) செலுத்தல் "நறவுநொடை தொலைச்சி" (பெரும்பாண் கசக) கொல்லுதல் "முளவுமாத் தொலைச்சிய" (மலைபடு கூஎகூ) துலை துலா (கழற்றி ஒருபுறம் வீசுவது உலாஞ்சுவது).

நிறைகோல்: ஏற்றமரம், ஒப்பு: தோல்வி தொலையல்லார்கன்னும் கொளல்" (குறள். சாஅசா).

இதுகாறும் ஆராய்ந்தவற்றால் உலவு முதலிய முதல்வரிச் சொற்களே குலவு முதலிய இரண்டாம் வரிச் சொற்களுக்கும் கலவு முதலிய மூன்றாம் வரிச் சொற்களுக்கும் துழ முதலிய நான்காம் வகைச்சொற்களுக்கும் அடிப்படை என்பது விளங்கும். இவ்வுண்மை உலவு, குலவு, கலவு, துழவு என்ற நான்கு சொற்களையும் நேர்வைத்து நோக்கினால் நன்கு புரியும் அன்றியும் இந்த நான்கு சொற்களிலும் உள் முதல் எழுத்தை நோக்குக. அவை க், ச், த் என்பவை. இவைகளை நீக்கினால் உலவு என்னும் சொல்லே தோற்றம் அளிக்கின்றது. எனவே உலவு என்பது க் என்பதை முதலில் சேர்த்துக் கொண்டு குலவு என்றாயிற்று. ச் சேர்த்துக் கொண்டு கலவு ஆயிற்று. த் சேர்த்துக் கொண்டு துழவு என்றாயிற்று என்பதை நினைவிற்கொள்ள மேலும் செல்லுவோம்.

38. தொன்மை ஆராய்ச்சி - 4

(குயில், குரல்-1, இசை-48, 5.5.1959)

தமிழ் அகர வரிசையில் மெய்யை முதலாகக் கொண்ட சொற்களே அதிகம். அவை எல்லாம் உயிற் முதற் சொற்களின்றே வந்தவை என்பது அறியத் தக்கது.

உயிர் இனத்தைத் தலையிற் கொண்ட சொற்களுள் பல. தலையடி சொற்கள், மெய் இனத்தைத் தலையில் கொண்டவை யாவும் வழிச் சொற்கள்.

இதனால் "உலை" என்ற சொல்லே தகரமாகிய முதனிலை பெற்றுத் துலை என வந்தது. அது துலைதல் - மிக விரிந்து சேய்மைக்கண் செல்லுதலைக் காட்டுகின்றது.

துலை என்னும் சொல் தொல் என்றும், தொன்மை என்றும் நின்று காலத்தால் சேய்மையை அதாவது பழமையை விளக்குகின்றது எனக் கண்டு மகிழ்க!

இனித் தொன்மை என்னும் சொல்லின் வரலாற்றைக் கொண்டே தமிழின் தொன்மையை விளக்க முடியும்.

தொன்மை என்னும் இச்சொல்லுடன் பிறந்த தமிழ்ச் சொற்கள் பல ஆரியத்திலும் காணப்படுகின்றன. ஆரியம் மிகத் தொன்மையான மொழி என்று பிதற்றுவார். அம்மொழியில் வருகின்ற பல சொற்கள் நம் தமிழ் சொற்கள் பலவற்றிற்கும் பிற்பட்டவை என்ற உண்மையை இத்தொன்மை ஆராய்ச்சி கொண்டு காட்ட முடியும். நம் தொன்மை முதலிய சொற்களின் அடிகளே ஆரியச் சொற்கள் பலவற்றினுக்கும் தோற்றுவாய் தந்து நிற்கின்றது. அவற்றுள் ஒரு சில இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படும்.

துலை என்னும் பெயர்ச்சொல் கழன்று வீசுவது என்றும், உலாடுகுவது என்றும் அடிப்பொருள் கொண்ட நிறைகோலையும் ஏற்ற மரத்தையும் குறிக்கும்

என்று கண்டோம். வடமொழியிலும் வரும் "ந்துல்" என்னும் சொல்லின் அடி எது" அந்த "ந்துல்" என்ற சொல்லுக்குச் சுழலுதல், ஊசலாடுதல், உலாஞ்சுதல் என்றே பொருள் கூறுகின்றனர். அன்றியும் அதனின்றி பிறக்கும் சில சொற்களும் ஊசல் என்பதையே குறிக்கின்றன. ஆயின், அவற்றிற்கு வடவரின் அடிச்சொல் இன்னதென்று கூற வேண்டும். கூறுகின்றார்களா? ஏன்? அவைகளின் உண்மையான அடிச்சொல் நம் தொன்மை தமிழ் மொழியான உலவு என்பதே அன்றோ?

சுழலுதல் என்ற பொருளுள்ள உலவு என்னும் முதற்சொல் தகரமெய்யை முதலில் கொண்டதனால் துலை(துல) என்றாகிச் சுழன்று வீசுதலைக் குறித்து நிற்க! அத்துலைச் சொல்லையே வடமொழியாளர் தம் சொல்லுக்கு அடியாக்கிக் கொண்டனர். உலவு என்னும் சொல்லைப்போலும் அடிப்படையான சொற்களை அடியிற் கொண்டிருக்கின்ற நம் தமிழானது வழியடிகளையே பெரும்பான்மை வழங்குகிறது மொழிகட்கு முற்பட்டதாதல் வெளிப்படலாம்.

அவ்வாறே, நிறுத்தலையும், ஒத்திருத்தலையும் குறிக்கின்ற துல், தூல் என்ற வடமொழியின் வினையடிகளும் நம் உலவுச் சொல்லிற் பிறந்தவைகளே என்க. துலா துல்ய என்னும் சொற்களும் துல், தூல் என்ற வடமொழி அடிகளோடு ஒற்றுமை பூண்டனவாய்க் கிரேக்கம் இலத்தீனியம் ஆகிய பிற ஆரிய மொழிகளில் உள்ள பல சொற்களை எடுத்துக்காட்டுவர். சொற்பிறப்பு நூல் வல்லார் ஆகலான் நம் உலவு என்னும் தலையடி, கிரேக்க இலத்தீனிய மொழிகளில் வழங்குகின்ற பல சொற்களுக்கு முற்பட்டது என்பது தேற்றம்.

இவ்வாறேந்தூர என்னும் சொல்லை உணாதி சூத்ரகாரர் இ என்னும் அடியினின்றி பிறந்ததென்றுகூறிப் பிழைத்தார். உண்மையில் அது துலை என்ற நம் தமிழடியையே அடியாய்க் கொண்டு சேய்மையைக் குறிக்கும்.

துலையும் தூரமும் ஒரே அடியாய்ப் பிறந்த சொற்களே.

தூரம் பழைய தமிழ் நூல்களுள் அதிகமாகப் பயிலுகின்றது காண்க. பிங்கலநதையில் இச்சொல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

"மிக்க தூரிதன்று பாண்டியனது செல்வமிக்க ஊர்" என்பது சிலப்பதிகாரம் (113, 133) உரையில் வருகின்றது.

"இல்லிடத்தின்று தூரிய இடத்தில்" என்பது கலித்தொகை 110 ஆம் பாட்டின் உரை.

வடமொழித் தூரிய என்னும் நான்காவது என்னும் பொருள் தரும் சொல்லும் நம் துலை என்னும் தமிழ்ச் சொல்லே.

நான்கு என்பது மூன்றிற்குத் துலைப்பட்டது. ஆதலால் அதனைத் தூரிய என்று வைத்துக் கொண்டனர் வடமொழியாளர். நம் நான்கு என்னும் சொல்லுக்கும் நீண்டது என்பதே பொருளாதலை நோக்குக.

குயிலில் ஐந்து வாரமாகத் தொன்மை ஆராய்ச்சி நீண்டுவிட்டது. இத்தொன்மையாராய்ச்சியால் நாம் உணர்ந்து மகிழத் தக்கவை எவை?

உலவு முதலிய தமிழ்ச்சொற்கள் மிகப் பல தமிழ்ச்சொற்களைத் தோற்றுவிப்பவை என்பது கண்டோம். அது மட்டுமன்று;

உலவினால் தோன்றிய துலை முதலிய சொற்கள், வடமொழியின் பல சொற்களுக்கும் கிரேக்கம் இலத்தீனியம் முதலிய சொற்களுக்கும் தோற்றுவாய் என்பது கண்டோம்.

இதனால் பழங்காலம் என்னும் இருட்டறையில் தமிழுணர்வு என்னும் விளக்கோடு புகுவோமானால் நாம் காண்பது வடமொழிக்குத் தாய்மொழி தமிழ் மொழியே ஆகும் என்பதுதான்.

இந்நாள் சமஸ்கிருத பரிஷத்காரர்களும் சட்டர்ஜிகளும், நேரு ஐயர் ஆட்சி வலிவைக் கையில் வாங்கிக் கொண்டு தமிழை அழிக்க அவர்கள் கையாளும் முறைகளில் முதன்மையானது என்ன தெரியுமா?

மொழி ஆராய்ச்சி செய்யும்போது
எந்தச் சொல்லுக்கும் காரணம் தேடக்
கூடாது. ஒரு சொல்லின் வேர்ச்சொல்
எது என்று ஆராயக்கூடாது!

என்று கட்டளை போடுகின்றார்கள் ஏன்?

ஒரு சொல்லின் வேர்ச்சொல் இன்ன
தென்று ஆராய்ந்தால், சமஸ்கிருதச்
சொல் எல்லாம் தமிழ்ச் சொல்லி
னின்று வந்தவை என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகி
விடும்!

தமிழ் வாழ்க!

39. அவர்களைப் பாருங்கள்!

(குயில், குரல்-1, இசை-49, 12.5.1959)

தமிழகம் ஒரு கப்பல். தமிழில் அதில் நிறைந்த தலைசரக்கு!

கப்பல் கவிழ்க்கப்படுகின்றது. தமிழ் மூழ்கடிக்கப்படுகின்றது.

என்ன ஆகும்? தமிழன் செத்தான்!

இந்த நிலையில் கப்பலில் உள்ளவர்கள் கல்வியறிவு நிறைந்த தமிழ்த் தலைவர்கள், வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாகாது.

வாழ்வது சாவது என்ற இரண்டிற்கும் ஒட்டி ஒருகை பார்க்கவேண்டிய நேரம். ஓடுகின்றார்; ஆடுகின்றார்; பதைக்கின்றார்; எதிர்க்கின்றார்; ஒரே ஒரு முதியவர். உடனோடித்தோள் கொடுக்க வேண்டியது தமிழர் தலைவருடன், கற்றறிந்தார் கடன் புகழ் என்பது பணம் தேடுவதால் ஏற்படுவதில்லை. புகழ் என்பது எழுவதால் பேசுவதால் ஏற்படுவதில்லை. அடிமை நிலைக்குப் பரிந்து போராடும் போராட்டத்தில் பங்கு கொள்வதால், வெற்றி பெறச் செய்வதால் ஏற்படுவது.

சாகும் தாய்மொழியைச் சாக்காட்டிற் செலுத்துவானும், வேகும் தமிழகத்தை வேக்காட்டிற்கு செலுத்துவானும் பழியைச் சுமப்பானன்றி புகழடைய மாட்டான்.

‘புகழ்’ என்றும் இருப்பது; அதைத் தேடத்தான் வேண்டும். தேடாமல் இருக்க முடியாது. புகழ் தேடல் உயிரின் இயற்கை. அதை வெறுப்பவன் இருக்கலாம். எப்போது வெறுக்கின்றான்? உயிரை வெறுக்கும்போது!

இந்நாள் உலகப் புகழ் பெற்ற எ. இராமசாமி, எ. இலக்குமணசாமி, டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி மணவாள இராமாநுசம், இரத்தினசாமி, எஸ். இராமநாதன், கே.எம். பாலசுப்பிரமணியன், நீதிபதி சோமசுந்தரம், நீதிபதி கணபதி, நீதிபதி நாடார், ஜி. டி. நாயுடு, காமராசர், வி.எல். எத்திராசலு,

கலைக்கதிர் இராமகிருட்டிணன், கருமுத்து தியாகராசன், அமைச்சர் சுப்பிரமணியம், பக்தவத்சலம், இராமையா, ஓமாந்தூர் இராமசாமி, கசபதி - இந்தத் தூங்கும் புலிகள் எழுந்தால் ஏங்கும் நம் தாய் இன்பம் எய்தமாட்டாளா? துன்பம் தொலைக்க மாட்டாளா?

அவர்களைப் பாருங்கள்! "சமஸ்கிருத விகவ பரீஷத்" காணுகின்றார்கள். செத்துப்போன சமஸ்கிருதத்தை உயிர்ப்பிக்கவும், உயிரோடிருக்கும் தமிழை ஒழித்துக் கட்டவும் பெருமுயற்சி கொள்ளுகின்றார்கள்.

யார் யார்?

பத்மநாப தாச பலராமவர்மா
பாபு புருஷோத்த தாஸ்தாண்டன்
கே.எம். முன்ஷி
டாக்டர் இராசேந்திரபிரசாத்
சேம் சாகிபு
எச்.இ. திவேதியா
நீதிபதி என்.எச். பகவதி
பிக்கு ஜினாத்நாஜி
உமேஸ் மிசுரா
ஆச்சாரிய டி.ஏ.வி. தீஷிதர் மற்றும் பலர்.

அரசரும் அதிகாரத்தாரும் செல்வரும் தம் மொழிக்கு உயிர்விடுகிறார்கள்; உழைக்கின்றார்கள்.

இப்படிப்பட்ட அறிஞர்கள் அதிகாரத்தாரும் நம்மிடம் இருக்கின்றார்கள். உலகப் புகழ் பெற்று உயர்ந்தாரும் இருக்கின்றார்கள்.

தமிழின் பேரால் தமிழகத்தின் பேரால் ஒருநாள் ஒருதரம் அவர்கள் கூடியதுண்டா?

40. ஆதித் தமிழர்

(குயில், குரல்-1, இசை-50, 19.5.1959)

தராக கட்சிக்காரர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை ஆதித்திராவிடர் என்று அழைத்தார்கள். அவ்வாறு அன்று அழைத்தது பிழையேயாகும். அதுபோலவே இப்போது தோழர் ஆதித்தனார் ஆதித்தமிழர் என்று திருத்த முந்துகிறார். இவ்வாறு இவர் எண்ணுவதும் பிழையே. ஆதித்தமிழர் அவர்கள் என்றால் மற்ற தமிழர்கள் என்ன தமிழர்கள் - தமிழர்களிலும் வேற்றுமையுண்டோ? இல்லவே இல்லை.

எனினும், பாதித் தமிழர்கள் சிலர் உள்ளனர்; பார்க்கின்றோம். அவர்கள் பார்ப்பானுக்குத் தமிழ்மக்களிடம் பிறந்தவர்கள். ஆதித்தமிழர்கள் தவிர மற்றவர்களையெல்லாம் பாதித்தமிழர் என்று ஆதித்தனார் நினைத்த காரணத்தினால் ஆதித்தமிழர் என்ற பெயரை நிலைநிறுத்தக் கருதுகின்றாரோ என்னமோ! அவ்வாறு அவர் எண்ண வேண்டாம். அந்த நிலை தமிழகத்தில் ஏற்பட இடமிருந்ததில்லை. பாதிப் பார்ப்பனரை வேண்டுமானால் பல்லாயிரவர்களை - பல இலக்கக்கணக்கானவர்களைப் பார்க்கலாம்.

உறுதி கூறுகின்றோம் ஆதித்தனார்க்கு. இது தமிழகம்; மலையாளமன்று. தமிழர் கலப்படமற்றவர்.

ஆதித்தமிழர் என்று ஆதித்தனார் புதுப்பிரிவினை கோருவதைக் கைவிட வேண்டுகின்றோம். குளற வேண்டாம்.

முதல்வர் காமராசர் சொன்னது:

தமிழ்நாட்டிலிருந்து மலையாளத்துக்கு அரிசி போவதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று தில்லி ஆண்டாரிடம் தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்கள் விண்ணப்பம் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இதுபற்றி நாளைக்கு தில்லி அரசு முடிவு கூறும்.

இவ்வாறு கூறினார்.

எவ்வழி விடுகிறதோ தில்லி?

உரிமைத் தமிழ்நாடு

கேட்பது ஏன்?

இவ்வாறு கேள்வி கேட்ட முட்டாள்களுக்கு ஆயிரத்து ஓராவது தரமாக பெரியார் விடையளித்துள்ளார்.

‘சுயமரியாதை இயக்கமும் நீதிக்கட்சியும் தமிழ்நாடு தமிழருக்கே’ என்றுதான் கேட்டன. அதாவது நானும் அப்படித்தான் கேட்டேன்.

பின்னர் திராவிடர் கழகம் அமைத்தேன். அப்போது மலையாளிகள் கன்னடர், தமிழர் சென்னை மாகாணத்தில் சேர்ந்திருந்தார்கள். எல்லோருக்கும் சேர்த்துத் ‘திராவிடநாடு’ கேட்டேன். இப்போது பிரிந்துவிட்டார்கள். மூவரும் தனித்தனி அரசு அமைத்துக் கொண்டார்கள். தமிழர் தனியாகவே இருக்கின்றார்கள். ஆகவே உரிமைத்தமிழகம் வேண்டும் என்கின்றேன்”.

இவ்வாறு பெரியார் நாகப்பட்டினம் கூட்டத்தில் கூறியருளினார்.

41. புத்தர் கொள்கை

(குயில், குரல்-1, இசை-51, 26.5.1959)

புத்தர் பிறந்த இந்த நாவலந்தீவில் புத்தர் கொள்கையைப் பின்பற்றுவோர் இரண்டு இலக்கத்தவர் தாம் எனில்,

புத்தரை - புத்தர் கொள்கையை ஆரிய மறையோர் வஞ்சத்தால் பறக்கடித்தது தான் காரணம்.

இந்த நாவலந்தீவில் பிறந்த புத்தர் கொள்கை இம்மட்டே எனில், உலகில் அது இருபது கோடி மக்களால் பின்பற்றப்படுகின்றது. அங்கு அது பெரிய அளவில் பரவியதற்குக் காரணம் அங்கு வஞ்சகர் இல்லை.

இது போகட்டும்.

புத்தரை - புத்தர் கொள்கையை வெளியேற்றியதில் வியப்பிருக்க முடியாது. வேறு எது வியக்கத்தக்கது எனில்,

புத்தர் கொள்கையைப் பொய் கொண்டு புரட்டியதுதான். புத்தர் மறுபிறப்பை ஒப்பவில்லை. அவர் மறுபிறப்பை ஒத்துக் கொள்பவர் என்று ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆன்மா எனப்படுவதொன்றே இல்லை என்ற புத்தர், மறுபிறப்பைச் சொல்லுவாரா? அதை ஒப்புவாரா? ஒப்பியிருக்க முடியாது.

நாவலந் தீவில் பிறந்த ஒருவனை நோக்கிப் புத்தர் மறுபிறப்பை ஒத்துக் கொள்கின்றாரா? என்றால் ஆம் ஆம் நன்றாய் ஒத்துக் கொள்கின்றார் என்பான். அவன் அறிவின் மேலேயே அடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஆரியப் பொய் மூட்டைகள்.

இவ்வாறு புத்தரின் மறுபிறப்பில்லை என்ற கொள்கையை முன்னின்று மாற்றியமைத்தவர் திபேத்திய லாமாக்களே என்று ஆராய்ந்து கூறினார் நம் தோழர் எஸ். இராமநாதன் அவர்கள்.

புத்தர் பிறப்பை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கூறியிருந்தால் அதன் பொருள் என்ன? தவிர்க்க முடியாத துன்பத்தில் கிடந்து உழலும் இந்த மக்கட் பூண்டே இல்லாது செய்ய வேண்டும் என்பதுதானே ஒழிய வேறொன்றுமிருக்க முடியாது.

உலக மக்கள் அனைவரும் மணவாழ்க்கையில் வீழ்ந்து பிள்ளைகளைப் பெறுவதன் வாயிலாகப் பிறப்பை வளர்க்க வேண்டாம் என்பதுதான் அவர் கருத்து - ஆனால் அன்றும் இன்றும் அந்த உலகத்துறவு மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாதது. புரிந்துகொள்ள முடியாததாய் இருக்கலாம். மக்களின் துன்பமாற்றம் - இன்பமுழுமை அங்குதான் இருக்கிறது என்பதில் ஐயமிருக்க முடியாது.

இதைச் சாக்கரட்டை தெளிவுபடுத்தினார். அவர் சொன்னார்:-

நீ தூக்கமில்லாது கிடந்தாய்; துன்புற்றதாக உணர்ந்தாய்; நன்றாகத் தூங்கினாய் இன்புற்றதாக உணர்ந்தாய்.

நீ இரவு ஒன்பது மணிக்குப் படுத்தாய். விடியும் வரைக்கும் அதாவது எட்டு மணியளவு நன்கு தூங்கினாய்; அதை இன்பம் இன்பம் என்று கொண்டாடினாய். ஆனால் தோழனே நீ எட்டுமணி நேரத் தூக்கத்தை இன்பம் என்ற நீ இருநூறுகோடி ஆண்டு ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் கிடந்தால் அதை எப்படிப்பட்ட இன்பம் என்று கொண்டாடுவாய்?

ஆதலால் சாக்காடு இன்பம்! சாகாது இருப்பதெல்லாம் துன்பமே என்றார். சாக்காட்டிற்கு அப்புறம் ஒன்றுமே இல்லை என்ற புத்தரைப் போலவே சொல்லியவர் சாக்கரட்டை.

மக்களே இல்லாமல் உலகத்தை வெறி தாக்கிவிடுவதால் யாருக்கு என்ன இழப்பு! அதற்கு மாறாக அதுதான் நிலைத்த இன்பமாகும்.

புத்தர் சொன்ன பிறப்பறுப்புக் கொள்கையின் விளக்கம் இதுதான் இதைத்தமிழர் - இன்றைய தமிழர் புரிந்து கொண்டால் தமிழகம் நலம் அடையும் அது மீட்சி அடையும்!

ஏன்?

துறவு மனப்பான்மை எல்லா ஆற்றலும் உடையது.

42. மறியல்! ஏறி வா!

(குயில், குரல்-1, இசை-52, 2.6.1959)

வானொலி என்னும் தேனொலி இருக்கையிலும் ஆகாஷ்வாணி என்னும் போக்கற்ற மொழியைத் தான் மொழிவேன் என்று தில்லி பல்லைக் கடிக்கின்றது.

அண்ணைக்கு இழைக்கும் இத்தீமை சின்னதன்று. அவள் உயிர் போக்கும் முயற்சியில் ஒன்று; கிடக்கட்டும் என்று விடத்தக்கதும் அன்று.

உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர்விடத் துணிந்த போதும் கண்ணான எங்கள் ஆகாஷ்வானியைக் கைவிடமுடியாது என்ற தில்லியின் ஆணவச் சல்லிவேரையும் நாம் விட்டு வைக்கலாமா? தமிழராகிய நாம் இறந்தோமா? இருக்கின்றோமா?

ஏறிவா! தமிழகமே ஏறிவா! இன்பத் தமிழகமே நீ பட்ட கமைபொறாமல் துடிக்கும் கி.ஆ.பெ. விகவநாதனைப் பின்பற்று; விடாதே. அவர் சூன் பத்தாம் தேதி ஆகாஷ்வாணி முன் மறியல் செய்வார்; சிறைக்குப் போவார். அவர் விட்ட இடத்திலிருந்து தமிழர் சங்கிலித்தொடர் போல் விடாது மறியல் செய்ய வேண்டும். அஞ்சதலும் பதுங்குதலும் தமிழரை அண்டியதே இல்லை. நினைவிருக்கட்டும்.

எதற்குச் சிறை போகின்றார் விகவநாதன்? தம் நலத்துக்கன்று! தமிழுக்கு! தமிழ்த்தாயின் மானத்தை மீட்பதற்கு. தமிழ் அவருடையது மட்டுமா? தமிழர் ஒவ்வொருவரின் உயிரன்றோ!

மறியலுக்குச் சென்று நிற்கும் விகவநாதனை அறுபது இலக்கம் தமிழராவது சூழ்ந்து கொள்ள வேண்டும். தமிழ்த்தாய்க்கு முழங்கும் 'தமிழ் வாழ்க!' என்ற ஒலி தில்லியின் வேரைப் பிளக்க வேண்டும். ஏறிவா! தமிழகமே ஏறிவா!

43. குயில் இரண்டாவதாண்டு

(குயில், குரல்-2, இசை-1, 9.6.1959)

குயில் கிழமை இதழுக்கு இரண்டாவதாண்டு தொடங்குகின்றது. இது குயிலின் இரண்டாவது ஆண்டின் முதலிதழ்.

குயில் தொடக்கமுதல், முதலாண்டின் இறுதியாகிய ரூ.2-ம் இதழ்வரைக்கும், தமிழை எதிர்ப்பாரை எதிர்த்தும், தமிழரை எதிர்ப்பாரை எதிர்த்தும் தொண்டு செய்து வந்துள்ளது. மற்றும்,

தமிழின் மேன்மை, தமிழரின் மேன்மை, தமிழின் தொன்மை, தமிழரின் தொல்புகழ் ஆகிய உண்மை வெளிச்சத்தை, இருண்ட நெஞ்சங்களினெல்லாம் செலுத்தப் பாடுபட்டு வந்திருக்கின்றது குயில்.

தமிழகத்தில் தோன்றியுள்ள இயக்கங்கள், கட்சிகள் பலவற்றுள்ளும் திராவிடர் கழகம் ஒன்றே தமிழ், தமிழர் நலங்கோரி உழைப்பது. அவ்வியக்கம் ஒன்றாலேயே தமிழ், தமிழர் நன்னிலை அடையச் செய்யமுடியும் என்ற உண்மையை எடுத்துக்காட்டி வந்துள்ளது குயில்.

ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கீழ்நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த தமிழகத்தை நன்னிலை நோக்கி நடத்தக் கிடைத்த தலைவர் ஒருவரே; அவர்தாம் நம் பெரியார் - என்ற பொன்னான உண்மையைத் தந்திலையறியாது தலைகவிழ்ந்து போகும் பல புன்னைக்காய்களும் உணரும் வண்ணம் அறிவு புகட்டிவர மறந்ததேயில்லை குயில்.

இவ்வாறாயின் உயர்ந்த கொள்கைகளை வைத்துக் "குயில்" கூவி வருகையில் அவற்றில் ஒன்றையேனும் எவரும் எதிர்ப்பதன் வாயிலாகக் குயிலின் இன்னிசையில் ஓர் எழுச்சியை உண்டாக்காதது பற்றி வருந்தியதுண்டு. எதிர்ப்பில் ஏற்படும் மக்கள் ஆற்றல்! குயில்! மற்றும் இந்தத் தமிழகம் கெட்டது பார்ப்பனரால்! இனியும் கெடும் எனில் அது பார்ப்பனரால் என்பது குயிலின் அசைக்க முடியாததும் உண்மையானதுமான நம்பிக்கை. ஆதலால் பார்ப்பனனைப் பார்ப்பானுக்குப் பிறந்தவனை எதிலும் எப்போதும் எக்காரணம் கொண்டும் நம்பலாகாது; சேர்க்கலாகாது; ஆதரவு தரலாகாது;

அவர்களால் தமிழர்க்கு நூற்றுக்கு நூறு தீமையேயன்றி முந்திரி விழுக்காடாவது நன்மையும் இராது என்பதைக் குயில் கண், கணீர் எனக் கண்டாமணியடிப்பது போல் முழக்கஞ் செய்து வந்துள்ளது.

இவ்வாறு முழக்கஞ் செய்தலில் குயிலுக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்னவெனில், அண்ணாத்துரையின் குயிலை வாங்காதே என்ற மறியல் ஏற்பாடுதான். குயில் வாங்குவோரைக் கண்டு கண்டு குயில் வாங்காதே என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடினார்கள். அண்ணாத்துரையின் கட்டளைப்படி அவரின் தம்பிமார்கள் குயில் விற்பனையாளரைக் கண்டு கண்டு வேண்டிக் கொண்டார்கள். தி.மு.க. சட்டாம்பிள்ளைகள். இதுபற்றி குயிலின் அன்பர்கள் வருந்தினார்கள். நாய் குலைத்தால் நத்தம் பாழாகிவிடும் என்று எண்ணினர் போலும்!

குடியேற்றத்தில் வைத்து நடிகவேள் எம்.ஆர் இராதா அவர்களுக்குப் பொன்னாடை போர்த்தியதைக் குயில் ஆதரித்த காரணத்தால் திராவிடர் கழகத்தோழர் சிலர் குயிலை வாங்காதே என்று மறியல் தொண்டு செய்தார்கள்; செய்து வருகின்றார்கள். இதுபற்றி குயில் வியப்படைந்தது தவிர சிறிதும் உள்ளம் களுக்கென்று ஒடிந்துவிடவில்லை. ஒடிந்துவிடக் கூடியதுமன்று.

இனியும் மேற்காட்டிய கொள்கையினின்று மயிரிழையளவும் மாற்றமுறாது தொண்டு செய்து வருவேன் என்று கூவுகின்றது நம் குயில். தமிழ் வாழ்க! தமிழகம் வெல்க!!

44. புதுவைத் தேர்தல்

(குயில், குரல்-2, இசை-3, 23.6.1959)

அண்மையில் புதுவையில் நடைபெறப் போவதாய்ச் சொல்லப்படும் தேர்தலில் நிறுத்த ஆள்பொறுக்கும் பொருட்டு, தில்லியினின்றும் சென்னையினின்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பலர் பன்முறை புதுவைக்கு வந்தார்கள்; காரைக்கும் போனார்கள்.

அவர்கள் தேர்தலுக்கு யார்யாரை நிறுத்தலாம் என்று பலரைப் பன்முறை புதுவைக்கு வந்தார்கள்; காரைக்கும் போனார்கள்.

அவர்கள் தேர்தலுக்கு யார்யாரை நிறுத்தலாம் என்று பலரைப் பன்முறை கலந்து பேசினார்கள். அந்தப் பலரிடமிருந்தும், பல தடவைகளிலும், காங்கிரஸ் தலைவர்கட்குக் கிடைத்த தகவலின் சுருக்கம்:

குபேர் வேண்டாம்
தேர்தலில் உறுப்பினராகக்
குபேரை நிறுத்தினால்
காங்கிரஸ் அழியும்
தோற்கும்

என்பது தான். வந்த தலைவர்கள் சொன்ன பதிலின் சுருக்கம்.

புதுவையரசு, மக்கள்
எமக்கு வேண்டாம்
குபேர் ஒருவரே
எமக்குப் போதும்

என்பது தான். தலைவர்களின் இடத்தில் நாமிருந்து எண்ணினாலும் இந்த முடிவுக்குத் தாம் வந்தாக வேண்டும். யூனியன்காரர்கள் புதுவை அரசு மக்களை அடைய வளைத்து, அடித்து உடைத்துப் பட்டினி போட்டு அச்சுறுத்திப் புதுவைக்குள் புகவேண்டியதாயிருந்தது. இந்த அன்புச் செயல்களைச் செய்ய அவர்கட்குத் தக்க துணைவர்கள் வேண்டியதிருந்தது. யார் ஒத்துக் கொள்வார்கள்? ஒத்துக் கொண்டார்கள் குற்றவாளிகள் சிலர்.

பல கொள்ளைகள், பல கொலைகள் செய்து காய்ப்பேறிய கையினர் யூனியன்காரர் கருத்துக்கு மகிழ்ச்சியோடு ஒத்துக் கொண்டார்கள். யூனியன்காரர் செய்யச் சொன்னதற்கு மேற் செய்து, பெரும்புகழைப் பெற்றார்கள்.

யூனியன் புதுவையில் புகுந்தது மேளதாளத்தோடு! தன் செயலைத் தொடங்கியது! அது மட்டுமா? புதுவையில் அது ஒரே கல்லால் இரண்டு மாங்காய்களை அடித்துவிட்டது. தன் கையில் கிடைத்த குற்றவாளிகளில் ஒரு குற்றவாளி காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவன். மற்றொரு குற்றவாளி எதிர்க்கட்சித் தலைவன்; அடிச்சக்கை!

சக்கைபோடு போட்டது புதுவையில் புகுந்த யூனியன்! மனம் போன போக்கில் ஆட்சியை நடத்தியது ஒரே பிச்சைக்கார இனம், புகுந்தது புதுவை நாற்காலி வரிசையில்! திணறுகின்றது புதுவை!

குபேரின் சட்டசபை உறுப்பினர் சிலர். குபேரை விட்டுப் பிரிந்தனர். உறுப்பினர் தாம் கைவிட்டாலும் அரசினர் தம் குபேரைக் கைவிடுவார்களா? ஒருபோதும் விடமாட்டார்கள்.

எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்க்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துக் குபேரிடம் இழுத்துப் போட்டார்கள்.

பலதடவை இப்படி! அரசினர் எல்லாத் தடவைகளிலும் அப்படி!

ஆனாலும் ஒரு நாள் பெரிய போக்கிரிகளான உறுப்பினர் பலர் குபேரின் வாலை ஒட்ட அறுப்போம் என்று பிரிந்து கச்சை கட்டினார்கள்! அந்த முண்டங்களுக்கு யூனியன் அரசினர் கைவரிசை இன்னதென்று தெரியாது.

45. ஆகாஷ்வாணி ஒழிக!

(சூயில், குரல்-2, இசை-4, 30.6.1959)

வானொலி என்று வாய்நிறையப் பேசி வந்த வானொலி நிலையத்தார் இடையில் ஆகாஷ்வாணி என்று உளறத் தொடங்கினார்கள்.

அதைத் திரு.கி.ஆ.பெ. விகவநாதம் எதிர்த்தார்; வானொலி நிலையத்தாருக்கு எழுதினார். நாங்கள் வடவர்க்கு அடிமைதாமே என்று கூறிக் கையை விரித்துவிட்டனர் அதன் பிறகு தில்லிக்கு எழுதினார் திருவாளர்! வானொலி வேண்டாம் என்றனர் வடக்கார்.

ஆகாஷ்வாணியை எதிர்த்துப் பல இளைஞர்கள் உண்ணாநோன்பு இருந்தும் தம் உள்ளத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். நோன்பிருந்த அந்த இளைஞர்களையெல்லாம் நோன்பைக் கைவிடும்படி அமைச்சர் பக்தவச்சலனார் தம் கூலிகளான சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிலரால் வெற்றி பெற்றார்.

அதன்பிறகு இந்தக் கிளர்ச்சிக்குத் தலைவரான திரு. விகவநாதமே தம் குடும்பத்தோடு மறியல் தொடங்கினார். சிறைப்படுத்தாமல் அதை ஒடுக்க எண்ணிய தமிழக அமைச்சர்கட்கு அறிவு புகட்டும் வகையில், பிறகு தாமே வானொலி எழுத்தை வானொலி நிலையத்தின் வாயிற் பலகையில் தார் கொண்டு அழிக்கவும் தலைப்பட்டார். சிறைப்பட்டார். இன்னும் தீர்ப்பாளர்களின் முன் சேர்க்கப்படவில்லை.

அவர் பாதையில் இருவர் சென்றனர். அவர்களுக்கு 'கங்' திங்கள் சிறை தீர்ப்பாம். இதோடு தீர்ந்ததா பார்ப்போம்.

இந்தத் தமிழ்ப் போராட்டம் பற்றி ஆளவந்தார்களுக்கு நாம் உரைப்பது.

ஆகாஷ்வாணி இழவைத் தொலைத்து தலைமுழுகும்படி வடக்குத் தமிழமைச்சர்கள் வரைய வேண்டும். அதெப்படியோ விரைவில் ஆகாஷ்வாணிப் பாம்பை அடித்துப் போடத்தான் வேண்டும். பெரியாரும் இந்தப் போராட்டத்தில் கால் வைத்தால் என்ன ஆகும்.

46. இராசகோபாலாச்சாரியின் புதுக்கட்சி (ஸ்வதந்திரா கட்சி)

(சூயில், சூரல்-2, இசை-5, 7.7.1959)

இராசகோபாலாச்சாரி தம் பதவியை இழந்த நாள் தொடங்கி, நேரு ஆட்சி முறையை எதிர்த்து வருகிறார். தொடக்கத்தில் அவர் எதிர்ப்பு லேசாக இருந்தது. அந்த எதிர்ப்புக்கே நேரு தமக்கு ஏதாகிலும் பதவியைக் கொடுத்துவிடக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொடுப்பதாயில்லை. இன்னும் எதிர்ப்பின் அளவை உயர்த்திப் பார்த்தார். பயன்படவில்லை!

பிறகு இந்தியை எதிர்ப்பதாகக் காட்டினார். நேரு காதில் போட்டுக் கொள்ளாததோடு இவர் ஒரு தள்ளுகடைப் பொறி (இயந்திரம்) என்று பச்சையாய் இகழ்ந்து பேசியும் காட்டினார். ஆச்சாரிக்கு எரிச்சல் வருமா? வராதா?

எடுத்தார் அவர் கையில் இருந்த ஒரு பெரிய அம்பை! நேருவே பார்! நான் திராவிட முன்னேற்றத் தலைவரை ஆதரிக்கின்றேன். அப்படி ஆதரிப்பதன் வாயிலாக உனக்குப் பின்வலியாக உள்ள காமராசர் ஆட்சியை கலகலக்க வைப்பேன். அதனால் உன் தலைமை நிறுவனமே தலைசாய்ந்து விடும் என்றார். அப்படியே செய்தார். அம்மியளவாயிருந்த காமராசர் ஆட்சி ஆனை மலையத்தனை பெரியதாயிற்று. அதே நேரத்தில் ஆச்சாரிக்கோ ஓர் நெருக்கடியும் பிறந்தது!

பார்ப்பனர் ஆச்சாரியைக் கேட்டார்கள் "என்னதாயிருந்தாலும் சூத்திரர் வயிற்றில் பிறந்தவன்தானே அவனுக்கு எங்கள் ஆதரவெல்லாம் கொடுக்கச் சொல்லுகின்றீரே. அப்படியே கொடுத்தும் என்ன பயன். நம் இனத்தின் எண்ணம் நிறைவேற்றா— "என்று.

பார்ப்பனரின் இந்த கேள்விகளுக்கு வருத்தத்திற்கு - ஆச்சாரி ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. இந்த நெருக்கடியினின்று தப்பவும் வேண்டும். நேருவை அச்சுறுத்திக் காரியத்தைச் செப்பனிட்டுக் கொள்ளவும் வேண்டும். புதுக்கட்சித் தொடங்கினார்.

நிலக்காரர்களுக்கு வேண்டியது போக, அதிகப்படியாக உள்ள நிலங்களையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப் பொதுச் சாகுபடி வைப்பதென்று கிளம்பியுள்ள ஒரு திட்டத்தைக் குள்ள புத்தியுடைய சிற்சில மக்குகள் எதிர்க்கின்றார்கள் அல்லவா? அவர்களையெல்லாம் இழுத்துப் போடலாம் என்பதுதான். புதிய கட்சிக்கு ஆச்சாரி தேடியுள்ள எரு. இதை அவர் உரக்கச் சொல்லுகிறார். மக்கள் செல்வாக்குடையவர் பேசும் பாணியில் பேசத் தொடங்கியவர். நேரு அஞ்சுவார் என்று எதிர்பார்த்தார். அஞ்சியவர் அண்ணாத்துரை மட்டுமே. பார்ப்பான் பார்ப்பான்கட்சி தொடங்கி விட்டான்; பார்ப்பான் என்று என் முகவரியைக் காட்டினாலும், பார்ப்பனர்கள் அல்லாதவர்களையும் நான் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பதால் இனிப் பார்ப்பான் ஆதரவு பார்ப்பானுக்கே போய்விடும் என்று அண்ணாதுரை அஞ்சுவது சரிதானே!

ஒருகால் ஆச்சாரியின் புதுக்கட்சி நாட்டில் பெரியதோர் ஆதரவு வந்துவிடக்கூடும் சிலத் தனிப் பொறுக்கிகள் இப்போது எண்ணுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படிப் பெரிய ஆதரவு புதுக்கட்சிக்குக் கிடைத்தாலும் அதைச் சிறிய விலைக்கு நேரு வாங்கிவிடக் கூடும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவில்லை.

என்ன விலை கொடுத்தாலும் ஆச்சாரி, தாம் உருவாக்கிய மண் பிள்ளையாரைக் கிணற்றிலா எறிவார்?

47. சுயேச்சைகள் ஒற்றுமை

(குயில், குரல்-2 இசை-6, 14-7-59)

புதுவை அரசு மக்களின் பொதுநலம் என்பது ஓர் வற்றாத தலையருவி

அது பன்னாட்களாகச் சில கொள்ளைக்காரர்களாலும் கொலை
காரர்களாலும் தன்னலப் பாழுங்கிணற்றில் பாய்ச்சிவிடப்பட்டு வந்தது.

இன்னுமா?

அது மக்களின் நல்வாழ்க்கை என்னும் நன்செய்க்குத் திருப்பப்படும்
என்று நாம் நம்புவோம்.

ஆனால் நாம் - புதுவையரசு மக்களாகிய நாம் தாங்கிக் கிடக்கலாகாது.
சட்டமன்றத் தேர்தல் துவங்கியிருக்கிறது.

இந்தத் தேர்தலில் பெரும்பாலும் பொதுநலம் விரும்பாதவர்களே
காங்கிரசின் சார்பில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். குபேர் விருப்பப்படி! தில்லியார்
குபேரைத் தாங்குவதன் வாயிலாகப் புதுவை மக்கள் மேல் தமக்குள்ள
புறக்கணிப்பை, அடக்கி ஆளும் எண்ணத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டிக்
கொண்டார்கள்.

பெரும்பாலும் குபேர் கூட்டத்தை - விரும்பினாரை எதிர்ப்பதே
நோக்கமாக. மக்களின் நன்மையிலேயே நாட்டமாகச் சுயேச்சையாளர்கள்
போட்டியிட முன்வந்தது வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

குபேரும் தாங்கிவிடவில்லை தம் கழுகுப்பிடியை மீறிச் சுயேச்சையாக
நிற்கப் போவதை முற்கூட்டியே அறிந்து தம் குபேரிடத்திற்குத் திறப்புவிழா
நடத்தியிருக்கிறார்.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக முத்தால்பேட்டைப் போலீஸ் தலைவர்
நடராசன் ஆடிவரும் ஆட்டத்தால் அறியலாம்.

முத்தால்பேட்டையில் கொள்ளை நடக்கிறது. எப்போதும் அடிதடிகள் நடக்கின்றன. கள்ளப்புணர்ச்சி நிலையும் வெளிப்படையாக நடக்கின்றது. திருட்டுக் கள் விறற்ல் பாதுகாப்போடு நடைபெறுகிறது. குதாடுமிடம் இடைவிடாது நடக்கின்றது.

போலீஸ் தலைவர் நடராசன் ஒழுங்கு மீறிய கூத்து நன்றாக நடைபெறுகின்றது.

அவரின் பழநி, துப்பாக்கிக் கிருஷ்ணன் அன்பரசன் என்னும், ஆறுமுகம் முதலிய நண்பர்களின் - குடும்பம் இனிது நடைபெறுகின்றது. இதில் ஒரு வியப்பு என்ன என்றால், பன்முறையும் இவை பற்றி மேலதிகாரிக்கு பிராது, விண்ணப்பம், கொடுத்திருந்தும் அவை அன்றுபோல் இன்றும் நடக்கின்றன கலகலவென்று.

குபேரை எவனாலும் அசைக்க முடியாது. இவை எல்லாம் நடை பெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கும். இப்படிக்கு குடி நடராசன் பழநி, துப்பாக்கிக் கிருஷ்ணன் மற்றும் பலர்.

இப்படியெல்லாம் குபேரிடத்தை வளர்க்க ஆட்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

இதுபோல எங்குமா நடக்கும்? என்று கேட்கலாம். ஏறத்தாழ எல்லாப் போலீஸ்தலைவரும் இப்படியே! புதுவை இராச்சியத்தார் மனநிலை எப்படி? - அதுவா? புதிதாக ஐ.ஜி. முல்கி அவர்கள் வந்திருக்கின்றார். அவர் மக்களுக்குக் காப்பளிப்பார் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

இதையெல்லாம் எண்ணி சுயேச்சையாளர் ஒன்றுபடவேண்டும் விரைவில்.

ஒன்றுபட்டு அதிகாரிகட்கு இந்தத் தீய நிலையை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும்; அவர்கள் கண் திறக்கப்பட வேண்டும்.